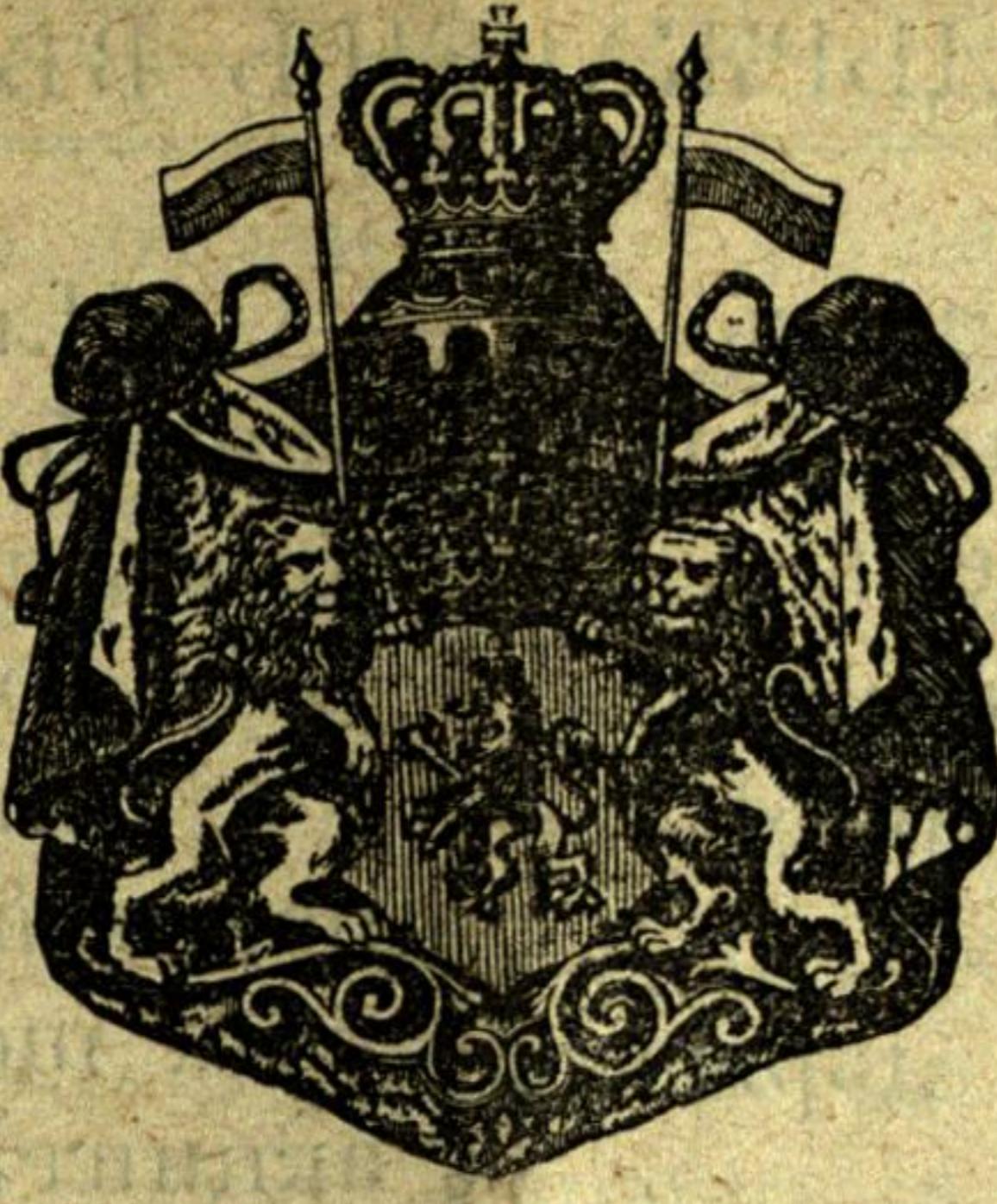

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 15 мартъ 1883 год.

БРОЙ 29.

ОФФИЦИАЛЕНЪ АЛЬ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№. 100.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Прогласяваме:

Ст. I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме следующий

УСТАВЪ

на

БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА БАНКА.

ГЛАВА I.

Устройството на Банката.

Чл. 1. Подъ название Българска Народна Банка учреждава се едно безименно акционерно дружество, което действува и се управлява по настоящия уставъ.

Туй дружество има съдалището си въ Столицата на Българското Княжество, и отваря клонове, въ които градове счете за нужно, съ съгласието на Княжеското правителство.

Чл. 2. Българската Народна Банка има привилегия да издава банкноти, които тя ще исплаща въ злато на предявителя.

Количеството на тъзи банкноти се определя отъ общото събрание на дружеството съ одобрение на правителството, съгласно чл. 47 отъ настоящий уставъ.

Чл. 3. Банката ще да трае 30 години отъ денътъ на съставянето ѝ.

Подиръ свършването на този срокъ Българската Народна Банка може да продължи съществуванието си по рѣшение на общото събрание на акционеритѣ и съ силата на единъ законъ.

ГЛАВА II.

Основенъ капиталъ.

Чл. 4. Основниятъ капиталъ на дружеството е 12,000,000 лева въ злато, раздѣленъ на 40,000 акции по 300 лева едната.

Една третя част отъ тия акции ще се купи отъ държавното съкровище, а останалите две части ще се отстъпятъ на частни лица чрезъ публична подписка.

Съ купуванието на акции всички купувачъ се обявява съгласенъ да се подчинява на настоящий уставъ.

Чл. 5. Капитала на Банката ще се събере съ издаване акции на три пъти.

Първото издаване ще биде отъ 6,000,000 лева — (20,000 акции), отъ които 2,000,000 се купуватъ отъ правителството, а за остатъка се открива публична подписка.

Чл. 6. Ако би при първата подписка да се подпишатъ повече отъ 20,000, тогава подписките за по една акция си оставатъ несмаляеми, а подписките за по-много акции се смаляватъ съразмерно съ количествата имъ докъде достигне до предопредѣленый размѣръ на капитала.

Чл. 7. Второто и третето издаване акции ще стане по рѣшение на общото събрание на акционеритѣ, направено по предложението на управителния съвѣтъ на Банката, одобрено отъ Министра на Финанситѣ.

Чл. 8. При всѣко издаванье до допълнение на основния капиталъ държавното съкровище ще подписва и внася една третина отъ капитала на изданието.

Другите акции се изваждатъ на публична подписка при която се дава предпочтение на носителите на изданитѣ по напрѣдъ акции съразмерно съ количеството, което притежаватъ.

Чл. 9. Акционитѣ биватъ или на име, или на предявитель. Това зависи отъ желанието на купувачите.

И единитѣ и другите носятъ № по редъ и се отрѣзватъ отъ единъ регистъ съ кочанъ (*à souche*). Тия биватъ подписвани отъ директора на Банката, отъ единъ управител и единъ цензоръ.

Чл. 10. Акционитѣ на правителството биватъ и си оставатъ всѣкога поименни и освѣнъ туй неотчуждаеми. Тия се пазятъ въ ковчегътъ на правителството.

Тия акции даватъ право на правителството да зема участие въ общото събрание, да участвува въ печалбите и дружествения имотъ, съ една рѣчъ, да упражнява всички права, съ които се ползва всѣки акционеръ.

Чл. 11. Въ врѣмето на подписката всѣки купувачъ на акции трѣбва да брои за всѣка акция суммата, определена въ обявленето въ „Държавенъ ВѢСТИКЪ“ и получава срѣщу нея една расписка, която не може да бѫде предмѣтъ за търгуванье. Купувачътъ на акции се задължава да исплати и остатъка за подписаната акция въ опредѣленитѣ въ обявленето срокове.

Закриванието на подписката се обявява презъ вѣстниците и особено прѣзъ „Държавенъ ВѢСТИКЪ.“

Чл. 12. Лицата, които първоначално сѫ се подписали за акции, ако не внесутъ на врѣме нѣкой отъ слѣдующите вносове, тѣ ще плащатъ глоба по 10% отъ слѣдуемия вносъ, и ако заплащанието не стане въ продължение на два мѣсeца слѣдъ срока, обявенъ въ „Държавенъ ВѢСТИКЪ“, расписката на неисплатената акция се обявява за оничтожена и се замѣнява съ друга отъ сѫщия №. а самата акция се продава изново.

Купувачътъ на новата акция плаща, освѣнъ продажната цѣна още и искания вносъ. Отъ суммата, която е броилъ първоначалниятъ купувачъ, се спадатъ разноските, глобите, лихвите и другите възможни загуби, причинени отъ закъсняванието, а остатъка се оставя на расположение на първия купувачъ въ растояние на три години безъ лихва.

Слѣдъ истичанието на този срокъ остатъкъ остава притежание на Банката.

Чл. 13. Когато акционеритѣ исплатятъ цѣлата сума на акционитѣ, срѣщу врѣменните расписки имъ се даватъ дѣйствителните акции на име или на предявитель.

Тъ могжть да се преобъщатъ отъ единъ видъ въ други по желанието на притежателитъ имъ, за което преобъщане се плаща за всѣка акция по единъ левъ.

Чл. 14. Притежанието на една акция на име не може да стане освѣнъ чрезъ внасянието ѝ въ регистрийтъ на Банката.

Тѣзи регистри сѫ въ два екземпляра и се държатъ въ сѣдалището на Банката.

Записания притежателъ получава едно свидѣтелство, което обаче не съставя една предаваема титла само чрезъ едно просто предаване.

Чл. 15. Отстѣпката на акциите на име става чрезъ едно писмено заявление за предаване, записано въ регистрийтъ, датирано и подписано отъ отстѣпника и приемателя, или же отъ тѣхнитъ пълномощници, снабдени съ надлѣжното пълномощие.

Това заявление се приподписва отъ единъ управителъ или отъ единъ чиновникъ на Банката, опредѣленъ нарочно за това.

Ако би срѣщу преустановието на поименна акция да се е предявilo предъ Банката съпротивление, преустановието не може да се извърши.

Чл. 16. Отстѣпването на предявителна акция става само съ предаването на самата акция.

Чл. 17. Всѣки акционеринъ има право на една съразмѣрна часть отъ имотъ на дружеството. Обаче презъ цѣлото трайние на дружеството, акционерина нѣма право да иска припадающата се нему часть отъ този имотъ. Той има право да иска само оная часть отъ печалбитъ, която по устава на дружеството се назначава за раздѣление между акционеритъ.

Чл. 18. Забранено е да се опредѣля отъ напрѣдъ количеството на дѣловетъ (дивидендъ) върху акциите било отъ първото било отъ второто издание.

Ще се дѣлятъ само печалбитъ, които ще се покажатъ слѣдъ сключването на годишната равносмѣтка и то слѣдъ като се извадятъ за напрѣдъ всичкитъ тегоби и разноски, каквито лѣжатъ на дружеството.

Сѫщо така е забранено да се иска дивидендъ преди пълнението на дружественниятъ капиталъ, когато този капиталъ се е напърбили въслѣдствие на загуби.

Чл. 19. Веднѣжъ раздадениятъ по законенъ начинъ дивидендъ въ никой случай не се повръща.

Чл. 20. Акцията е недѣлима за Банката, която не признава за притежателъ освѣнъ предявителя.

Чл. 21. Наслѣдниците и заемодавците на акционеритъ не можатъ да изискватъ налагане запоръ на имуществата и цѣнностите на дружеството, ни да изискватъ дѣлежъ или продаване на тѣзи имущества, ни да се мѣсятъ въ дѣлата на дружеството.

Тъ могжть за упражнение на тѣхнитъ права да се отнасятъ къмъ инвентаритъ на дружеството и протоколитъ на общото събрание.

Чл. 22. Акционеритъ не отговаря за дѣловетъ на дружеството, освѣнъ въ размѣра на стойността на акциите.

ГЛАВА III.

Запазенъ капиталъ.

Чл. 23. Отъ годишните печалби, като се извадятъ най-напрѣдъ 6%, като лихва за акционеритъ върху внесениятъ имъ капиталъ, отъ остатъка ще се задържатъ за запазенъ капиталъ 20%.

Чл. 24. Запазенъ капиталъ има слѣдующите назначения:

а) да допълня загубите за да се държи дружественниятъ капиталъ въ неговий първоначаленъ размѣръ, и

б) да допълня въ случаи на нужда количеството на печалбитъ, за да обезпечи на акционеритъ една лихва отъ 6% върху внесениятъ имъ капиталъ.

Запазенъ капиталъ ще се държи въ най-здрави държавни цѣнни фондове;

Лихвите отъ запазенъ капиталъ се прибавятъ къмъ този капиталъ и се показватъ отдѣлно между годишните смѣтки на Банката.

Чл. 25. Туй задържание (чл. 23) на една частъ отъ печалбитъ за образуване запазенъ капиталъ ще престане, ѹомъ този капиталъ достигне до размѣръ на една третя частъ отъ основниятъ капиталъ.

Чл. 26. Подиръ истичанието на 30-тѣхъ години, запазенъ капиталъ, както и всичките имущества на Банката ще се раздѣлятъ между акционеритъ, съразмѣрно съ акциите на всѣкиго.

ГЛАВА IV.

Операции на Банката.

Чл. 27. Банката се занимава съ слѣдующите операции:

А.) По дѣлата на Държавата:

1) да издава държавни доходни книги, като ренти и облигации, за една съгласена между правителството и Банката комиссиона;

2) ако правителството ѝ възложи, Банката е длѣжна да приема и съхранява въ кассата си, а така тоже и въ кассите на своите клонове, безъ възнаграждение сумитъ, които се внасятъ отъ всичките источници на доходи на държавата;

3) да заплаща сѫщо тѣй бесплатно всичките парични искания по заповѣдъ на правителството до цѣлото исчерпване на внесените държавни сумми;

4) да сконтира боноветъ на държавното съкровище или да прави заемъ за държавата срѣчу тѣзи бонове за известно възнаграждение до исчерпване на една пета частъ отъ капитала на Банката;

5) да служи за хранилище на разни залози, дадени отъ правителството безъ ущърбъ на правото на държавата да си създаде за тая цѣль особена кassa, и

6) Банката се задължава да приема сѫдебните и другите обзателни парични влогове и да плаща за тѣхъ една лихва отъ 3% на годината.

Когато влоговетъ не сѫ въ пари, но въ други цѣнности и фондове, Банката не плаща никаква лихва, а на противъ зема по $2\frac{1}{2}\%$ на 0% право за хранение на годината.

Б.) По банкерските дѣла:

1) да сконтира и да купува полици и записи по заповѣдъ, както и други цѣнни книги, които иматъ здрава стойностъ;

2) да приема на хранение срѣчу една комиссиона отъ $2\frac{1}{2}\%$ и подъ расписка, която не може да се предава другому съ жirosване, всѣкакви цѣнни книги и драгоценни метали;

3) да препраща сумми и да купува или продава въ брой и за смѣтка на трети лица разни цѣнни книжа срѣчу комиссиона;

4) да прави тѣрговия съ златни или сребърни метали;

5) да приема на текуша смѣтка и съ опредѣлена лихва сумми, които би могли да ѝ се внеснатъ;

6) да приема пари съ лихва на дѣлги срокове и да плаща въ годината лихва на притежателитъ споредъ опредѣлението на управителниятъ съвѣтъ;

7) да открива съ разрѣшението на Министра на Финансите подписка за заеми въ полза на държавата или на частни компании съ непремѣнно условия, че подписката ще става всѣкога не за смѣтка на Банката, а за смѣтка на трети лица, и

8) да дава на заемъ и за текуша смѣтка пари подъ залогъ на държавни цѣнни книги и на стоки подъ условия, които отъ врѣме на врѣме опредѣля управителниятъ съвѣтъ на Банката и одобрява Министъръ на Финансите.

Чл. 28. За да олесни обрѣщанията си, Банката може да издава намѣсто пари, мандати и чекове.

За тѣхъ ще се държи въ Банката особена смѣтка.

ГЛАВА V.

Поземеленъ кредитъ.

Чл. 29. Съ цѣль да се удовлетвори привременно една пужда, призната отъ общото мнѣние и до като се състави специално учреждение, Банката се упълномощява да посвяти най-много четвъртата частъ отъ основния ѝ капиталъ

за операции на ипотечни заеми, като учрѣди едно отдѣление за поземеленъ кредитъ.

Една притурка къмъ този законъ опредѣля подробнотѣ за операции на туй отдѣление за поземеленъ кредитъ.

ГЛАВА VI.

Запрѣтени операции.

Чл. 30. Банката по никакъвъ начинъ не може да върши работи, които се не предвиждатъ въ настоящий уставъ.

Чл. 31. Банката не може да дава въ заемъ пари срѣщу индустритални акции. Нито срѣщу своите собственни. Тя не може такожде да откупува своите акции. Сѫщо тя не може да зема никакво участие на право или косвенно въ индустритални или търговски предприятия.

Чл. 32. На Банката сѫ особено забранени операции на игри и посрѣдничество (меситство) по борситетъ.

Чл. 33. Банката не може да приобрѣтава въ собственность други недвижими имоти, освѣнъ необходимитѣ за нея и за отдѣленията ѝ помѣщения.

ГЛАВА VII.

Условия за сконто.

Чл. 34. На Банката е забранено да сконтира икономически полици, сирѣчъ онѣзи които нѣматъ за основа търговска операция или дѣйствителна стойностъ.

Чл. 35. Ще се сконтиратъ само записи на заповѣдъ, които сѫ облепени съ нужднитѣ гербови марки, иматъ дѣйствителна стойностъ и носятъ три здрави подписи, и на които срока истича не по-късно отъ 91 день слѣдъ сконтирането.

Чл. 36. Записи съ два подписа ще се сконтиратъ само тогази, когато броената срѣщу такъвъ записъ сумма се гарантира и съ нѣкакъвъ залогъ.

Чл. 37. Никакво предпочтение не се прави на акционеритѣ на Банката.

Чл. 38. Записи на испаднили лица, съ невъстановена чрезъ сѫдилището честъ, не можатъ никога да бѫдѫтъ сконтирани.

Забѣлѣжка. За да се знаятъ таквизи лица, Банката ще държи единъ списъкъ, въ който ще се записватъ всичките испадвания и банкротства.

Този списъкъ ще съдѣржа името на испадналия търговецъ или банкеринъ, датата на испадването и врѣмето, когато се е възстановила честта му, ако таквози възстановление е станало.

Чл. 39. Размѣрътъ на сконтото за София и за другитѣ клонове на Банката, а така и суммата на правителственитѣ бонове, които трѣбва да приеме Банката за сконтиранье, ще се опредѣля всѣка седмица отъ управителния съвѣтъ. — Обаче въ важни и спѣшни случаи, управителниятъ съвѣтъ има право да измѣни въ течението на седмицата своите рѣшения върху подобни въпроси.

Рѣшенията на управителния съвѣтъ относително размѣра на скonto и количеството на правителственитѣ бонове, които можатъ да се приематъ съ скonto, се съобщаватъ на Министра на Финанситѣ и се публикуватъ въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ.“

ГЛАВА VIII.

Заемъ.

Чл. 40. Заеми срѣщу стоки се даватъ за кѫси срокове и то съ слѣдующите условия:

а) стоките да не подлѣжатъ на бѣрза развала и да се намиратъ подъ надзора на Банката;

б) заемитѣ да не надминуватъ двѣ трети отъ стойността на стоката;

в) стоката да е застрахована за сумма, която да надминува най-малко $\frac{1}{10}$ часть отъ количеството на заема и за единъ срокъ, който да истича поне единъ мѣсецъ слѣдъ истичането срока на заема;

г) застрахователитѣ квитанции да се вложатъ въ Банката;

д) Помѣщенията, въ които се намѣрватъ застрахованитѣ стоки, да бѫдѫтъ безопасни и одобрени отъ Банката, и

е) наема на тия помѣщения да е заплатенъ поне за единъ мѣсецъ повече отъ срока за исплащането на заема.

Чл. 41. Когато Банката дава пари на заемъ подъ залогъ на цѣнни книги, то тѣзи книги се предаватъ на Банката придружени съ единъ актъ, подписанъ отъ заемоприемателя, въ който той обявява, че ако не плати дѣлга си на срока, то слѣдъ едно известие въ кѫщата му и чакане до пять дни отъ деня на известието, Банката има право да продаде, безъ всѣка друга формалностъ и намѣса на правосѫдието, заложеннитѣ цѣнни книги, ако ще било и поименни и да задържи отъ получената стойностъ онова количество, което покрива дѣлжимата ней сумма.

Забѣлѣжка: Съ такъвъ сѫщо актъ се придружава и молбата за заемъ подъ залогъ на стоки.

Чл. 42. Заемоприемателя се задължава писмено, че ще допълни залога си въ Банката, ако заложеннитѣ цѣнни книги спаднатъ по 20% и повече.

Ако заемоприемателя не допълни залога си съ други цѣнности до осмъ дни слѣдъ известието, проводено въ домътъ му, Банката има право да продаде заложеннитѣ му цѣнни книги и да си обезпечи вземането. Ако заложеннитѣ цѣнности не покриятъ заема, тогава Банката налага запоръ върху другитѣ движими и недвижими имущества на дѣлжника по закона.

Чл. 43. Банката ще има неоспорима привилегия върху заложеннитѣ книжки, както и върху стоките, които и сѫ заложени. Запоръ върху заложеннитѣ въ Банката стойности може да стане само за излишъка, който надминава количеството, дѣлжимо на Банката.

Чл. 44. количеството на суммитѣ и размѣрътъ на лихвите за заемитѣ, които ще се правятъ срѣщу залози отъ дѣржавни фондове и други цѣнности, гарантирани отъ нѣкоя дѣржава, ще се опредѣлятъ всѣка седмица.

Тия заеми не ще могатъ да се правятъ, освѣнъ на лица състоятелни и за срокъ най-много до четири мѣсека.

Този срокъ не може да се продължи освѣнъ за врѣме равно на първото и то само по рѣшение на управителния съвѣтъ.

Управителния съвѣтъ опредѣля теже кои дѣржавни фондове и другитѣ цѣнности се приематъ за залогъ отъ Банката и кои не се приематъ.

Дѣржавнитѣ фондове и другитѣ цѣнности, гарантирани отъ нѣкое правительство, ще се приематъ като залози за $\frac{3}{4}$ части отъ тѣхната стойностъ по дневния курсъ.

ГЛАВА IX.

Банкоти.

Чл. 45. На Банката се дава привилегия да може да издава банкоти, които ще се заплащатъ на предявителя и ще се приематъ за исплащане, като чиста монета въ ковчежничествата на дѣржавата и въ всичките правителственни учреждения.

Чл. 46. Банката е дѣлжна да пази постоянно въ касата си металическа монета въ едно количество, равно на третата част отъ стойността на издаденитѣ банкоти.

Обаче Банката не може въ никой случай да издава банкоти повече отъ стойността на предметитѣ и цѣнноститѣ, които тя притежава и които лесно можатъ да се обрѣщатъ на пари.

Чл. 47. Формата на банкотите, врѣмето и начина на издаването ще се опредѣлятъ по съвѣщание на управителниятъ съвѣтъ съ Министра на Финанситѣ, като се има предъ видъ готовата и спазената въ касата на Банката металическа монета, размѣра на цѣлий капиталъ на Банката въ врѣмето, когато става изданието, стойността на прѣдишнитѣ издания и количеството опредѣлено тѣ общото събрание.

Чл. 48. Количеството за всѣка категория ще се опредѣли отъ управлений съвѣтъ съ съгласието на Министра на Финанситѣ върху слѣдующите основи.

Ще има пять категории банкоти: отъ 20, 50, 100, 500 и 1000 лева.

Чл. 49. Банкотите ще се заплащатъ веднѣгъ по прѣдявлене въ злато както въ сѣдалището на Банката, тѣй и въ клоновете ѝ.

Но ако на нѣкога отъ тѣзи клонове се представи за веднажъ да размѣни банкноти за стойност по голъма отъ 100,000 лева, въ такъвъ случаѣ исплащането на тѣзи банкноти може да се отложи до седемъ дни най-много.

Чл. 50. Виновнитѣ въ издаванѣе калпави банкноти или въ прѣправянѣе на истинскитѣ, както и тѣхнитѣ съучастници, подвъргатъ се на сѫщитѣ наказания, както виновнитѣ за направа на калпави монети.

ГЛАВА X.

Равносмѣтка и дѣлба на печалбитѣ и дивиденditѣ.

Чл. 51. На 30 юни и на 31 декемврий всѣка година управителниятѣ съвѣтъ сключва равносмѣтка на Банката. До десетъ дни подиръ това, шестмесечната равносмѣтка се подлага на разглѣдваніе въ съвѣта на цензоритѣ, които, като я разглѣдатъ въ продължение на други десетъ дни, одобряватъ я за обнародваніе.

Чл. 52. Само одобрението на годишната равносмѣтка отъ общото събрание на акционеритѣ освобождава управлението отъ отговорностъ за периода на прѣминалото управление.

Чл. 53. При съставянието на равносмѣтката трѣбва да се запазватъ слѣдующитѣ правила:

а) цѣннитѣ и лихвоноснитѣ книги, отъ каквото естество и да бѫдатъ, смѣтатъ се най-много по онай цѣна, която тѣ иматъ, когато се прави равносмѣтката. А дѣлжимитѣ отъ закъснѣлите дѣлжници сумми, само на половина отъ цѣлата имъ стойностъ;

б) разноскитѣ по управлението на Банката и всичкитѣ тегоби, които лѣжатъ на нея, се изваждатъ отъ дохода въ равносмѣтката, както се извадда и сконтото за останалото време на всичкитѣ полици и записи, които се намиратъ въ кассата на 31 декемврий и на които срока не се е свършилъ. Това скonto се оставя за упражнението на слѣдующата година.

Чл. 54. Заедно съ годишната равносмѣтка се обнародва една сравнителна таблица за резултатитѣ на операциите прѣзъ минжилитѣ години.

Чл. 55. Отъ чистата печалба, която се показва въ равносмѣтката въ края на годината, на носителитѣ на акции ще се раздаде като първъ дѣлъгъ 6% върху внесений капиталъ съгласно съ членове 24 и 25, а отъ останалата частъ на печалбитѣ ще се задържатъ 20% за запасъ капиталъ, ако той не е достигналъ още до размѣра на $\frac{1}{3}$ отъ основниятъ капиталъ.

Остатъка подиръ това, раздѣленъ на 100 равни части, се распредѣля както слѣдва:

20 части на държавата независимо отъ дѣловетъ и като акционеръ;

5- на директора и на управителитѣ на Банката;

3- на цензоритѣ и правителственни комисаръ;

4- на останалитѣ служащи въ сѣдалището на Банката и въ клоновете ѝ;

3- на кассата за съставяне фондъ за пенсии на служащите при Банката и за помощъ на тѣхнитѣ семейства, и

65- на акционеритѣ, като (дивидендъ) втори дѣлъ върху акции имъ.

Чл. 56. Припадающата на акционеритѣ печалба (дивидендъ) ще се заплаща както въ сѣдалището на Банката, тѣй и въ мѣстата на нейнитѣ клонове слѣдъ рѣшението на общото събрание на акционеритѣ.

Чл. 57. Ако би печалбитѣ на Банката не достигатъ да се раздаде на акционеритѣ годишна лихва по 6%, тогава недостатъка се допълня отъ запасниятъ капиталъ (чл. 24 алинея б.).

Чл. 58. Дѣловетъ (дивиденditѣ), които не би се потърсили въ продължение на 5 години отъ деня, когато се е рѣшило да поченжатъ да се исплащатъ, ще оставатъ въ полза на Банката.

Чл. 59. Управлението на Банката ще обнародва всѣка седмица едно кратко изложение за своитѣ операции.

Въ края на всѣки мѣсецъ то ще испраща въ Министерството на Финанситѣ и ще обнародва таблици за положението на Банката.

Равносмѣтката и смѣтката на печалби и загуби за всѣко шестъ мѣсечие ще се обнародватъ и въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Чл. 60. Общата годишна равносмѣтка, смѣтката по печалби и загуби и рапортитѣ на управителниятѣ съвѣтъ и на цензоритѣ върху дѣлата на Банката — прѣзъ течението на годината ще се обнародватъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ поне 10 денонощия (най-малко) прѣди отварянето на общото събрание.

Всичкитѣ тѣзи документи се обнародватъ освѣнъ това въ особена брошюра и се турятъ въ расположение на акционеритѣ, въ писалищата на Банката и на нейнитѣ клонове.

ГЛАВА XI.

Управлението.

Чл. 61. Банката се управлява отъ единъ директоръ и трима администратори, на които помагатъ трима цензори.

Администраторитѣ помагатъ на директора въ воденето дѣлата на Банката и го замѣстяватъ въ случаѣ на отсѫствие.

Чл. 62. Директорътъ на Банката ще е български подданикъ и назначенъ отъ Главата на държавата на пять години.

Прѣди да постъпи на длѣжността си, директорътъ трѣбва да покаже, че притежава 70 акции поименни.

Чл. 63. Директорътъ е длѣженъ да прѣбивава въ столицата на Княжеството.

Годишната заплата на директора е 12,000 лева, плащани помѣсечно отъ Банката.

Чл. 64. Директорътъ свиква управителниятѣ съвѣтъ и общото събрание и предсѣдателствува въ тѣхъ.

Той привожда въ испълнение тѣхнитѣ рѣшения и представя на общото събрание отчетитѣ на управителниятѣ съвѣтъ.

Той ржководи дѣлата на Банката, надвира да се испълнява устава, подписва съглашенията, преслѣдва по дѣлата и въ името на Банката прѣдъ сѫдилищата и по закона всѣко лице и представлява Банката въ нейнитѣ сношения съ трети лица и съ правителството.

Книжата, които сж вънъ отъ реда на текущитѣ дневни дѣла и които задължаватъ Банката, се приподписватъ отъ главния секретарь на Банката.

Чл. 65. Администраторитѣ ще сж трима, отъ които единъ ще бѫде назначенъ отъ Главата на държавата, а двоицата избрани отъ общото събрание.

Директорътъ и администраторитѣ не могатъ да занимаватъ никаква служба държавна или обществена, която се плаща, нито да бѫдатъ депутати въ Народното Събрание. Тѣ не могатъ тозе да участватъ въ търговски прѣприятия, или въ правителствени или общински подряди и сгради, нито да зематъ участие въ управлението на друга нѣкоя Банка.

Чл. 66. Администраторитѣ трѣбва да бѫдатъ български подданици, обаче правителството заедно съ общото събрание има право да назначи единъ иностранецъ специалистъ, ако се вижда това за нуждно.

Чл. 67. Периода на службата на администраторитѣ е дѣвъ години.

Слѣдъ иетечението на този срокъ тѣ могатъ да бѫдатъ отъ ново назначени или избрани за слѣдующий периодъ.

Чл. 68. На администраторитѣ и на цензоритѣ ще се дава годишна плата по опредѣление отъ общото събрание и отъ срѣдствата на Банката.

Чл. 69. Избраниятъ отъ главното събрание, или назначенъ отъ правителството администраторъ, който замѣства единъ администраторъ умрѣлъ, или въ оставка, довършва врѣмето на оногова, когото замѣства.

Чл. 70. Въ случаѣ, че мѣстото на нѣкой администраторъ остане вакантно, въ мѣждулека до общото събрание управителниятѣ съвѣтъ на Банката може споредъ нуждите и съ упълномощието на Министра на Финансите да назначи другиго временно до отварянето на общото събрание.

Чл. 71. Директорътъ може да упълномощи единъ или повече администратори да подписватъ за него, но само за

постоянната преписка и за джиростванието на собственниятъ ефекти (записи, полици, чекове и проч.) на Банката.

Чл. 72. Цензоритъ сж трима. Единътъ отъ тѣхъ се назначава отъ правителството а другите двама се избиратъ отъ общото събрание на акционеритъ.

Назначенietо и избиранietо на цензоритъ ще става за една година.

Цензоритъ, на които срокътъ се е свършилъ, можтъ да бѫдатъ отново избрани или назначени.

Чл. 73. Единъ само отъ тримата цензори може да бѫде отъ чужда народностъ, ако правителството и общото събрание намѣрятъ това за нуждно.

Чл. 74. Преди да стъпятъ въ длъжностъ администраторитъ и цензоритъ трѣбва да докажатъ първите, че притежаватъ по 30 поименни акции а вторите по 15 акции тоже поименни.

Тѣзи акции, както и акциите на директора, сж опредѣлени като гаранция за тѣхните дѣйствия, тѣ ще се вложатъ въ кассата на Банката и ще се повърнатъ слѣдъ окончателното одобрение на равносмѣтката за периода на тѣхното управление.

Този влогъ въ качеството на порожителство се поменува въ регистритъ на Банката.

Чл. 75. Задълженията на Банката не можтъ по никак начинъ да се считатъ за лични задължения на директора, администраторитъ и цензоритъ.

Тѣзи лица сж отговорни предъ дружеството само за испълнението на своите обязанности.

Чл. 76. Главниятъ секретаръ и ковчежникъ се назначаватъ и отчисляватъ отъ управителния съвѣтъ.

Ковчежника трѣбва да даде трима честни и състоятелни порожители.

Чл. 77. Членоветъ на управителния съвѣтъ, а тѣ сжко и всичките служащи на Банката сж длъжни да пазятъ тайна на частни лица по всичките тѣхни търговски дѣла и счетове съ Банката.

Чл. 78. Единъ особенъ правилникъ, изработенъ отъ управителния съвѣтъ и подтвърденъ отъ Министра на Финанситъ, опредѣлява вътрѣшния редъ и длъжностите на всичките служащи въ Банката.

ГЛАВА XII.

Управителниятъ съвѣтъ.

Чл. 79. Управителниятъ съвѣтъ състои:

Отъ директорътъ,
отъ тримата администратори, и
отъ тримата цензори.

Той направлява съгласно съ уставътъ всичките операции на Банката и опредѣля условията имъ, а именно:

а) опредѣля всѣка седмица размѣра и условията на сконтото, суммата за сконтирване на държавните бонове, суммата за заемите срещу публични фондове и за покупките на такива фондове;

б) произнася се за назначаванието на служащите лица, опредѣля заплатата имъ и порожителството, което би трѣбвало да се земе отъ тѣхъ;

в) назначава лицата, които ще даватъ расписка за вносовете или залозите, както и лицата, които ще подписватъ исплатените мѣнителници и записи;

г) произнася се върху лицата, на които ще се дава пълномощие да подписватъ актовете на Банката вънъ отъ Столицата;

д) решава въпроса за подигане сѫди, съпротивления (опозиции), оспорвания, възвизви за искания оглѣди, или за отказване отъ всичките тия тѣжебни форми; за искане провѣрка на почерки или за заявление на подлогъ, за предлагане и оттегляне клѣтва, за спогаждане по любовенъ начинъ, за приемане третейски сѫдъ, и за правяне всѣкакви други актове по сѫдопроизводството;

е) установлява, съгласно чл. 47, формата на банкнотите, решава надписите, които ще носятъ, както и издаванието прибирането и унищожението имъ.

Всѣко разискване, което има за цѣль направата, отпушчанието или унищожаванието на банкнотите, трѣбва да бѫде одобрено най-малко отъ двама цензори;

ж) опредѣля условията, съ които се приематъ залогите, и които условия трѣбва да бѫдатъ подложени на одобрението на Министра на Финанситъ;

з) разисква предложението за учреждаване клонове въ окръжията и за тѣхната частна организация, както и за назначение кореспонденти на Банката;

и) распредѣля приетий отъ общото събрание бюджетъ за расходите на Банката и въ течението на годината разрешава извѣнредните разноски отъ всѣкакъвъ видъ, и

к) приготвя документите и докладите за поднасяние въ общото събрание.

Чл. 80. Събранието на управителниятъ съвѣтъ става веднажъ въ седмицата.

Той се събира извѣнредно всѣкога, когато директора намира за нуждно или когато двама администратори или двама цензори поискатъ.

Съвѣта неможе да разисква, ако болшинството на не-говите членове не присѫтствува.

Рѣшенията ставатъ по вишегласие.

Ако при първото свикване не се състави вишегласие, съвѣта се свиква отново въ кратъкъ срокъ; ако и този път се случи равногласие, гласътъ на предсѣдателя превишава.

Чл. 81. Цензоритъ участвува въ всичките разисквания на управителния съвѣтъ но съ съвѣщателенъ гласъ.

Чл. 82. За разискванията на управителниятъ съвѣтъ се държи протоколъ, въ който се упоменаватъ предметите на разискванията и рѣшенията заедно съ мотивировките.

Черновката на протокола се подписва на сѫщето засѣдане отъ присѫтствующите членове и отъ секретаря.

ГЛАВА XIII.

Цензоритъ.

Чл. 83. Цензоритъ сж натоварени съ специалната служба да бѫдатъ върху точното испълнение на устава и на правилниците на Банката.

Поради това тѣ иматъ право да контролиратъ всичките дѣйствия на Банката и да преглѣждатъ състоянието на кассата, регистритъ, ханимитъ въ кассата цѣнни книги, записи и мѣнителници, кореспонденцията и писанията (*écritures*) отъ всѣкакъвъ видъ.

Чл. 84. Когато цензоритъ участвува въ управителниятъ съвѣтъ, тѣ иматъ право, както и администраторитъ да искатъ да се запишатъ тѣхните предложения, които не сж били приети отъ съвѣта.

Чл. 85. Цензоритъ излагатъ въ единъ мотивированъ рапортъ до общото събрание на акционеритъ резултата на надзиранието си върху водението и хода на дѣлата въ Банката, както и забѣлѣжките си върху равносмѣтката. Такъвъ рапортъ ще се печата всѣка година и ще се раздава заедно съ рапорта на управителниятъ съвѣтъ.

ГЛАВА XIV.

Сконтовия комитетъ.

Чл. 86. Сконтовия комитетъ при главното съдалище на Банката състои отъ двѣ отдѣления, състоящи всѣко отъ три члена. Тѣ работятъ едно подиръ друго по една седмица.

Директорътъ, когато намѣри за нуждно, може да съедини двѣтъ отдѣления за да работятъ заедно.

Членоветъ на сконтовия комитетъ се назначаватъ за една година отъ управителниятъ съвѣтъ, който опредѣля тѣхното възнаграждение.

Тѣ се зематъ изъ помеждъ акционеритъ на Банката, които владѣятъ по 10 акции и по възможности помеждъ по-значителните търговци. Тѣхните акции се влагатъ въ Банката и имъ се повръщатъ слѣдъ истичанието на службата имъ.

Чл. 87. Днитъ и часоветъ на събранието на сконтовия комитетъ се опредѣлятъ отъ единъ особенъ правилникъ.

Комитетътъ е исклучително натоваренъ да приема или отхвърля, слѣдъ разглѣждане, цѣнностите, представ-

вени за сконтирание. На този комитетъ предсъдателствува единъ отъ администраторите на Банката.

Цензоритъ можтъ да присъствува въ засъданията на комитета.

Рѣшенията на комитета ставатъ по вишегласие, въ случай на равногласие стойността трѣба да се отхвърли и ни една цѣнност не може да се приеме безъ формалното одобрѣние отъ предсъдателствующия администраторъ.

Списъкътъ за приемание на цѣнностите за сконтиране трѣба да бѫде подписанъ отъ всички членове, които сѫ присъствували въ засъданието на комитета.

ГЛАВА XV.

Общо събрание.

Чл. 88. Общото събрание представя всички членове на Банката.

Правилно станжлитъ рѣшения на общото събрание сѫ задължителни за всички членове на Банката, били тѣ отсъствуващи, били на друго мнѣніе.

Чл. 89. Общото събрание се съставя отъ акционерите, които притѣжаватъ по пять акции поименни или на представител.

Тѣзи акции се влагатъ поне 20 дни напредъ въ касата на Банката или на нейните клонове.

Акции, представени по-късно отъ този срокъ, не се приематъ и не даватъ право на притѣжателя имъ да присъствува въ събраницето.

Чл. 90. Единъ акционеринъ може да бѫде представянъ на събраницето само отъ такъвъ повѣренникъ, който и самъ има право да гласоподава.

Обаче държавата, дружествата, заведенията и корпорациите могтъ да бѫдятъ представяни и отъ пълномощници не акционери. Малолѣтните, запретените (interdits) и всички онѣзи, които се намиратъ подъ настойничество, се представляватъ отъ своите опекуни и настойници, а пакъ женитъ отъ какъвто и да е повѣренникъ, билъ той акционеръ или не.

Чл. 91. Пълномощните писма и другите книжа, които установяватъ правото на нѣкое лице да присъствува на общото събрание, съгласно съ предидущите параграфи, трѣба да бѫдятъ предадени на Банката два цѣли дни преди събраницето, иначе тѣ си губятъ силата.

Тѣзи книжа трѣба да носятъ подписа на пълномощителя и да бѫдятъ завѣрени по законенъ начинъ.

Чл. 92. Преди да се откриятъ засъданията на събраницето, присъствуващи акционери подписватъ списъкъ, съ който се удостовѣрява тѣхното присъствие. Въ този списъкъ се показва числото на акции, които всѣки единъ отъ акционерите е вложилъ.

Чл. 93. Пять акции даватъ право на единъ гласъ, никой обаче неможе да има по-вече отъ пять гласа за себе си и 5 други по пълномощие, колкото и да е числото на неговите акции и на повѣрителите му.

Представителътъ на правителството има тридесетъ гласа.

Чл. 94. Редовните годишни общи събрания се свикватъ всѣка година въ Столицата на Княжеството презъ мѣсецъ май.

Чл. 95. Извѣнредните общи събрания се свикватъ, когато това би се поискано или отъ управителния съвѣтъ, или отъ цензоритъ, или отъ правителството, или отъ нѣколко акционери, които представляватъ по-вече отъ $\frac{1}{4}$ на дружественния капиталъ, или най-послѣ, когато станутъ загуби и дружественниятъ капиталъ се намали на половина.

Чл. 96. Всѣко свикване на общото събрание ще бѫде обявено чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ четиридесетъ дни преди деня на откриванието му.

Въ случай на спѣшность управлението на Банката може да намали тоя срокъ на 20 дни и тогава въ обявението се опредѣля денятъ, въ който трѣба да се положатъ акции въ Банката, съ които се дава право на акционерина да участвува.

Въ обявението за свикване се съобщаватъ и въпросите, които ще се обсѫждатъ и решаватъ въ общото събрание.

Чл. 97. За да бѫде общото събрание съставено правилно, то трѣба да състои най-малко отъ двѣстѣ (200) акционери представявани лично или чрезъ повѣренници.

Освѣнъ това записаните или вложените отъ присъствуващи на събраницето лица акции, трѣба да представляватъ непремѣнно половината отъ реализованый дружественний капиталъ.

Чл. 98. Ако въ назначений день общото събрание не може да се състави споредъ горѣзложените условия, засъднието се отлага за три дни. На четвъртия день събраницето се открива и наченва да действува безъ всѣко друго извѣстие или покана, колкото и да бѫде числото на присъствуващи акционери и на представените акции.

Чл. 99. За провѣрители на гласовете въ общото събрание се избиратъ по явно гласоподаване двама отъ по-глavnите акционери, които не сѫ членове отъ управителния съвѣтъ.

Провѣрителите подписватъ протоколите заедно съ предсъдателя и съ другите присъствуващи членове на управителниятъ съвѣтъ.

Протоколите се печататъ и испращатъ на онѣзи акционери, които биха ги поискали.

Чл. 100. Общото събрание постановява:

1) върху предмѣтите, които сѫ показани въ обявленето и които ще бѫдятъ подложени отъ управителниятъ съвѣтъ и отъ цензоритъ на разглѣдане;

2) върху предложените, които биха подписали 20 акционери. За да могтъ да се внесатъ на дневний редъ въ събраницето, тѣзи предложения трѣба да бѫдятъ съобщени на управителниятъ съвѣтъ поне 10 дни преди откриванието на събраницето;

3) върху представената отъ управителниятъ съвѣтъ равносмѣтка за миналата година, върху водението на дѣлата отъ него и върху распределението на печалбите.

Тѣзи постановления ставатъ само слѣдъ прочитанието и изучаванието на годишните рапорти, които управителниятъ съвѣтъ и цензоритъ представятъ на редовното общо събрание.

Чл. 101. Общото събрание избира лицата, които трѣба да замѣнятъ онѣзи цензори и управители, на които срокътъ отъ службата се свършва.

Чл. 102. Общото събрание може да извади администраторите и цензорите, които само е избрали.

То решава въпросите за увеличение на дружественния капиталъ.

То може да измѣни устава, но тѣзи измѣнения се утвърждаватъ всѣкога съ особенъ законъ.

Чл. 103. Рѣшенията на общото събрание ставатъ по вишегласие. Въ случаи на равногласие предложението пада.

Обаче рѣшенията върху мѣрките, указаны въ §. §. 2 и 3 на предидущий членъ, ще се считатъ правилни само тогава, когато сѫ били приети по вишегласие отъ $\frac{2}{3}$ на присъствуващи акционери.

Чл. 104. Избирането на администраторите и на цензорите състава по тайно гласоподаване.

Ако при първото гласоподаване избираемите лица не сѫ получили вишегласие, пристъпва се къмъ второ гласоподаване.

Въ такъвъ случай въпроса се решава и съ относително вишегласие.

Ако при второ гласоподаване гласовете сѫ се раздѣлили по равно, то предпочтение се дава на по стария на години.

ГЛАВА XVI.

Растуряние на дружеството.

Чл. 105. Управителниятъ съвѣтъ е длѣженъ да свика общо събиране и да му предложи въпроса за растуряние на дружеството, щомъ види че дружественниятъ капиталъ се е намалилъ на половина.

Чл. 106. Общото събиране има право да постанови: или да се зематъ мѣрки за да се доведе дружественниятъ капиталъ въ първоначалната му цифра (цифрата на подписката), или да се растури дружеството.

Чл. 107. Когато капитала се е смалилъ до една третя (1/3) част отъ първоначалния му размѣръ, растурянието става отъ само себе си.

Чл. 108. Когато предлѣжи да се растури дружеството, общото събрание назначава ликвидаторитѣ и имъ опредѣля властта.

Чл. 109. Освѣнъ показаннитѣ по горѣ причини, въ нѣкой други случай растурянието на дружеството не може да стане преди истичанието на показаний въ настоящий уставъ срокъ.

ГЛАВА XVII.

Правителственни коммисаръ.

Чл. 110. Правителството има право да надзира и провѣрява всичкитѣ операции на Банката и да въспира исполнението отъ нейна страна на всѣка мѣрка, която би била противна на законитѣ, уставитѣ или на интереситѣ на държавата.

За тоя цѣлъ то назначава особенъ коммисаръ, който наглежда всичкитѣ операции на Банката и особено издаванието на банкнотитѣ и сконтото.

Чл. 111. Заплатата на коммисара се опредѣля отъ правителството по съгласие на управителниятѣ съвѣтъ на Банката и се заплаща отъ тая послѣдната.

Чл. 112. Правителственниятѣ коммисаръ има право да изучва хода и състоянието на дѣлата на Банката и да провѣрява книгите и кассите.

Управлението е длѣжно да му представя състоянието на Банката, което е завѣрено за точно, всѣкога, когато той поиска това.

Чл. 113. Коммисарътѣ засѣдава въ общо събиране, въ съвѣтъ и комитетъ на Банката, но неговий гласъ въ всичкитѣ тѣзи събрания е съвѣщателенъ.

Чл. 114. Отсѫтствието на коммисара не въспира съвѣта и комитета въ тѣхните решения, но станжалитѣ въ такъвъ случай решенияата му се съобщаватъ отъ предсѣдателя по скоро.

Чл. 115. Коммисарътѣ може да поиска да се вѣспре привѣменно исполнението на решенията, които му се видятъ противни на законитѣ, уставитѣ и правилниците на дружеството, или же на интереситѣ на дружествата.

Въ такъвъ случай той явява на правителството работата въ по скоро врѣме, и то решава окончателно.

ГЛАВА XVIII.

Прѣходни распореждания.

Чл. 116. Щомъ се покрие подписването, съгласно членъ 5 отъ този законъ, Министътъ на Финансите въ късно врѣме и само чрѣзъ едно просто извѣстие свиква акционеритѣ на общото събиране за съставяне дружеството и въвеждане директора въ длѣжността му.

Акционеритѣ, колкото и да бѫде числото имъ, провѣрватъ подписката на акциите и внесения капиталъ отъ първото издание, избиратъ немедлено администраторитѣ и цензоритѣ и пристъпватъ къмъ другитѣ дѣйствия по съставянието на дружеството.

Чл. 117. Министра на Финансите предава на дружеството всичкитѣ актове, както и расходнитѣ сметки, за да почне дружеството по скоро да дѣйствува.

Чл. 118. До съставянието на дружеството правителството ще земе нужднитѣ мѣрки за привѣменното уредение на Банката, за да не би да окаже наченванието на дѣйствието ѝ.

Чл. 119. Настоящиятъ уставъ ще се напечати на отдѣлни книжки и ще се раздаде на всичкитѣ акционери, които го поискатъ.

ПРАВИЛНИКЪ

по отъделението на поземелни кредитъ при Българската Народна Банка извѣршва службата си.

ГЛАВА I.

О п е р а ц и и .

Чл. 1. Отдѣлението на подземелни кредитъ при Българската Народна Банка има за предметъ:

а) да дава въ заемъ срѣщу залогъ отъ недвижими имоти (ипотека) сумми, които ще се исплащатъ за дѣлгъ срокъ чрезъ годишни платежи (annuités), или за кратъкъ срокъ съ погашение или безъ погашение (amortissement);

б) да дава въ заемъ на окръжията, общините и на обществените заведения срѣщу залогъ или безъ залогъ на недвижими имущества сумми разрѣшени отъ Държавниятъ Съвѣтъ;

в) да издава поземелни облигации и да търгува съ тѣхъ. Суммата на тѣзи облигации не трѣбва да надминува суммитѣ длѣжими отъ заемоприемателите.

ГЛАВА II.

Условия за заемите.

Чл. 2. Съгласно чл. 1 отдѣлението за поземелни кредитъ прави два вида ипотечни заеми:

1) единътъ се исплащатъ въ дѣлгъ срокъ чрезъ годишни платежи, сметнати по начинъ, така, що да могатъ да погасятъ (amortir) дѣлга въ единъ опредѣленъ срокъ, трайнието на който да не надминува врѣмето, презъ което ще трае Банката;

2) другитѣ заеми се исплащатъ въ кратъкъ срокъ съ погашение или безъ погашение (amortissement).

Чл. 3. Заемите могатъ да се правятъ въ пари и въ поземелни облигации или залогови билети.

Чл. 4. Заемите се правятъ само срѣщу първа ипотека, сирѣчъ, срѣщу залогъ отъ такива имущества, които не сѫ заложени другому. Ако недвижимото имущество е заложено другому, Банката може да даде заемъ срѣщу такова имущество като го освободи отъ първийтъ заемодавецъ и го земни върху себе си.

Чл. 5. Не се приематъ за залогъ срѣщу заеми:

1) меритѣ, пасищата и горитѣ (балталѫцитѣ), принадлежащи на общините и други общински имущества, за които законътъ за земите не позволява да се продаватъ;

2) рудниците и каменоломните;

3) нераздѣленъ недвижимъ имотъ, освѣнъ, ако той се заложи съ съгласието на всичкитѣ съпрѣтъжатели, и

4) театритѣ.

Чл. 6. Отдѣлението за поземелни кредитъ приема въ залогъ само недвижими имоти, които даватъ траенъ и оздравенъ доходъ.

Чл. 7. Количество на заема неможе да надминува половина отъ стойността на заложените недвижими имоти.

За лозя, гори, нива и други имоти, на които дохода произлиза отъ посъви и растения, заема неможе да надминува една третя отъ стойността имъ.

Голѣмите и малки фабрики се цѣнятъ само по тѣхната стойност, независимо отъ индустриталното имъ назначение.

Чл. 8. Въ никой случай годишните платежи, т. е. лихвите, погашението и др. разноски, за които заемоприемателя се задължава, немогатъ да надминатъ цѣлата сума на дохода отъ недвижимото имотъ.

Чл. 9. Размѣра на лихвата на заемите се опредѣля отъ управителниятѣ съвѣтъ по предложение на управителя на ипотечното отдѣление.

Той неможе въ никой случай да бѫде по-голѣмъ отъ размѣра на лихвата за ония заеми, които се правятъ срѣщу залогъ недвижимо имущество.

Чл. 10. Годишните платежи ставатъ въ пари и съдѣржатъ:

1) лихвата.

2) погашението (l'amortissement), пресметнато спорѣдъ размѣра на лихвата, и врѣмето колкото ще трае заема.

3) годишно плащане (allocution) за право на комисиона и за разноски на управлението, на които цифрата ще се определя отъ управителния съвѣтъ безъ да надминува 1%.

Чл. 11. Годишните платежи (les annuités) ставатъ по шестомѣсечие въ срокове опредѣлени отъ управителниятъ съвѣтъ. При сключванието на заемътъ, отъ капитала се задържа лихвата и опредѣлената комисиона (allocution), които се падатъ за врѣмето до истичание на първий шестомѣсеченъ почекъ (срокъ).

Чл. 12. За всѣко шестомѣсечно исплащане въ опредѣлениятъ срокъ плаща се лихва по пълно право и безъ формално извѣстие (mis en demeure) за въ полза на Банката.

Сѫщо се плаща лихва и за разноските, направени по преслѣдванията за разчистване на смѣтките до събиране на дѣлговетъ, като се смѣта отъ деньъ, отъ който тѣзи разноски сѫ станали.

Чл. 13. Слѣдъ единъ мѣсецъ отъ извѣстяванието, ако дѣлжника не си заплати вносътъ на урѣченитъ срокъ, Банката ще продаде съ публиченъ търгъ заложениятъ недвижимъ имотъ безъ всѣка друга формалностъ и съгласно съ закона за публичните търгове.

Отъ получената сумма на продадениятъ недвижимъ имотъ, Банката задържа главитъ, лихвитъ и всичките разноски по търга, а остатътъ се дава на дѣлжника.

Чл. 14. Дѣлжниците иматъ право да се отплащатъ преди срока на заемътъ изцѣло или на части.

Тия прѣждеврѣменни исплащания се извѣршватъ спорѣдъ желанието на дѣлжниците, било въ пари, било въ поземелни облигации или залогови билети отъ изданието показано въ контракта на заема.

Тѣзи облигации или залогови билети се приематъ по номиналната имъ цѣна какъвъ то и да имъ бѫде курсътъ.

За прѣждеврѣменните исплащания Банката зема едно обезщетение, което неможе да надмине 2% отъ цѣлата сумма на платеното прѣждеврѣменно количество.

Капиталътъ, който се образува отъ прѣждеврѣменните плащания, ще се употреби или за погашение, или за искупване отново на поземелни облагации, или пакъ за даване на нови заеми.

Чл. 15. Заемоприемателя е дѣлженъ да извѣстява на Банката въ едномѣсеченъ срокъ за продажбите на имуществата си, които може да е направилъ на цѣло или на части.

Ако не извѣсти въ този срокъ, Банката може да поиска отъ него цѣлото внасяние на дѣлгътъ му.

Освѣнъ това, Банката има право на обезщетението, опредѣлено отъ предидущий членъ.

Чл. 16. Заемоприемателя е дѣлженъ да заплати сѫщото обезщетение, когато не извѣсти въ показаний по горѣ срокъ за поврѣжданията, които заложениятъ недвижими имущества сѫ претърпѣли и за всички случаиности, каквото: за умаляване на стойността, за повреждане на имота му или за нарушение правото му за притѣжаване.

За неизвѣстяване въ всичките горѣрѣчени случаи Банката може да поиска отъ заемоприемателя исплащанието на заема.

Чл. 17. Въ случай, че заемоприемателя укрива законните причини за уничтожението на ипотеката, исплащанието на дѣлга теже се иска и обезщетението опредѣлено въ чл. 14, остава притѣжание на Банката.

Чл. 18. Имотите, които могатъ да загинатъ отъ огънъ, трѣба да бѫдатъ застраховани съ разноски на заемоприемателя, освѣнъ ако Банката има за залогъ на заема си въ сѫщото врѣме и други имущества, на които стойността е двойна отъ заетата сумма, и които не ще могатъ да загинватъ отъ огънъ.

Въ акта на заема се упомѣнува, че въ случай на нещастие, Банката приема на право обезщетението.

Застрахуванието трѣба да сѫществува презъ всичкото врѣме до гдѣто трае заемътъ.

Банката може да иска щото застраховането да бѫде направено въ нейно име, и количеството на годишните разноски да се исплаща презъ рѣгистътъ.

Въ този случай цифрата на годишните платежи на заема се увеличава съ количеството на платежа за застрахуванието.

Чл. 19. Въ случай на нещастие, Банката приема на право обезщетението.

Въ срокъ на една година отъ оправянието на нещастието, заемоприемателя има право да въстанови недвижимите имоти въ първобитното имъ състояние.

Прѣзъ това врѣме, Банката пази обезщетението подъ видъ на гаранция за суммата, която има да зема, до истичанието на годината.

Слѣдъ прѣустрояванието на недвижимия имотъ, тя предава обезщетението на дѣлжника, като спадне това, което слѣдва да зема.

Ако до истичанието на годината, дѣлжника не е упражнилъ правото си, да въстанови изгорѣлото си недвижимо имущество, и ако преди този срокъ, той е обявилъ намѣренето си, че нѣма да упражни това си право, обезщетението окончателно минува на смѣтка на Банката, и се спада като предварително исплащане срѣщу дѣлгътъ му.

Чл. 20. Прѣждевременните исплащания, происходящи отъ нещастие, недаватъ поводъ на обезщетението помѣжто въ чл. 14.

Ако Банката намира, че послѣдствие на това нещастие, неиното обезпечение се поврѣжда, тя може да поиска плащанието на остатъка, който ѝ се дѣлжи.

Чл. 21. Оцѣнението на имотите, които се залагатъ, се прави спорѣдъ документите, контрактите и другите свѣдѣнія, доставени отъ стопанина, който иска да му се даде на заемъ.

Освѣнъ това Банката има право да произведе оцѣнение отъ експерти.

Въ всѣки случай оцѣнението се прави върху двойни основи като се глѣда на чистий доходъ и на продажната цѣна.

Чл. 22. Когато притежанието е припознато за рѣдовно и гаранцията достатъчна, управителниятъ съвѣтъ на Банката опредѣля количеството на заема, който ще се направи и условенниятъ контрактъ се подписва.

Чл. 23. Ако слѣдъ испълнението на ипотечните формалности се е открилъ нѣкой записъ, или нѣкое дѣйствително право, което наруша рѣдовността на притежанието на недвижимия имотъ, условниятъ контрактъ се унищожава чрезъ единъ актъ, подписанъ отъ управителя (администратора) на отдѣлението на поземелни кредитъ.

Въ противенъ случай акта се приподписва отъ директора на Банката и се облича съ подписа на заемоприемателя, и въ този актъ се поменува: за испълнението на формалностите, за предаванието на стойността, съставляюща количеството на заема и врѣмето отъ когато начеватъ лихвите.

Чл. 24. Всичките разноски и иждивени пари, по иска на единъ заемъ, оставатъ за съмѣтка на лицето, което е направило това искашение, даже въ случай, въ който заемътъ не се е свършилъ.

ГЛАВА III.

За поземелните облигации или залогови билети.

Чл. 25. Поземелните облигации, издадени отъ Банката, сѫ на име или на предявителъ.

Чл. 26. Облигациите на име се преотстѫпватъ по джиро, или по всѣки други начинъ, който ще бѫде опредѣленъ отъ управителниятъ съвѣтъ.

Банката въ никой случай не отговаря за правилността на джирата, и като плати облигацията на лицето на името на което е джиросано, тя се счита че се е правилно издѣлжила.

Облигациите на предявителъ се отстѫпватъ по просто предаване (tradition).

Чл. 27. Ипотечните облигации, издадени отъ Банката, образуватъ равностойността (contre-valeur) на заемите; тѣхното количество не може да бѫде по-голямо отъ количеството на дѣлговетъ на заемоприемателите.

Освѣнъ това, въ никой случай това количество неможе да превишава повече отъ десетъ пъти суммата на капитала, опредѣленъ нарочно за поземелни кредитъ.

Ипотечните облигации иматъ за гаранция:

1) заложението (hypothéqués) недвижими имоти, които представляватъ винаги стойност поне два пъти по-голяма отъ стойността на облигациите, които сѫ въ обръщане.

2) отредѣната часть отъ основний капиталъ на Банката, положена въ операции за подземелни кредитъ, и която неможе да бѫде повече отъ четвъртата часть на този капиталъ.

3) съответствующата часть отъ резервни фондъ на Банката.

Чл. 28. Не се допушта никакво съпротивление отъ страна на трети лица за заплащанието на капитала или на лихвите на поземленитъ облигации освѣнъ въ случай на изгубване акцията (titre).

Чл. 29. Поземленитъ облигации немогатъ да се издаватъ за стойност по малко отъ 100 лева:

Чл. 30. Поземленитъ облигации даватъ лихва, на която размѣра, сроковетъ и начина на плащанието се опредѣлятъ отъ управителниятъ съвѣтъ.

Отъ внасянието на годишнитъ платежи отъ заемо-приемателя до плащанието на лихвите на предявителя на облигациите, мѣждулека бива най малко отъ три мѣсеки.

Каквато и да бѫде формата на облигациите, лихвата се плаща на предявителя на акцията.

Чл. 31. Поземленитъ облигации ще бѫдатъ представени съ титли, отрѣзани отъ единъ регистъ съ кочанъ и съ талонче и подписани отъ управителя (администратора) на ипотечното отдѣление и отъ директора на Банката, и подпечатани съ печата на Банката.

Талонитъ на поземленитъ облигации, слѣдъ постепеннитъ издавания се проваждатъ въ Министерството на Финансите, което ще ги съхранява, слѣдъ като ги запише въ единъ специаленъ регистъ и ще глѣда всѣки мѣсецъ щото количеството на испуснатите залогови билети да не надмине количеството на ипотечните заеми на които тѣ образуватъ равно—стойността (*la contre-valeur*.)

Чл. 32. Управителниятъ съвѣтъ може да позволи да се положатъ облигациите въ кассата на Банката за пазение.

До истеглюването имъ издава се срѣщу тѣхъ едно свидѣтелство на име.

Управителниятъ съвѣтъ опредѣлява условията, начина на възвръщанието имъ, разноситъ за свидѣтелствата и разноситъ за размѣнението на облигациите.

Чл. 33. Поземленитъ облигации се издаватъ безъ да се опредѣлява врѣмето за исплащанието имъ отъ Банката. Тѣ се исплащатъ чрѣзъ тегление жребие (тиражъ).

Всѣко исплащане съдѣржа числото на облигациите които трѣбва да се погасятъ (*amortissement*) тѣ щото облигации, които оставатъ въ обръщане, да не надминуватъ никой пѣтъ капиталъ, които оставатъ длѣжими отъ ипотечните заеми.

Чл. 34. Не ще се даватъ никакви дѣлби (*lôts*) или премии (*primes*) при исплащанието на облигациите.

Чл. 35. Теглението на облигациите, които трѣбва да се платятъ, извршва се отъ управителниятъ съвѣтъ въ присѫтствието на правителственни комицаръ.

Чл. 36. Осемъ дено съдѣлъ теглението жребие (тиражъ) истегленитъ номера се залѣпватъ въ съдѣднището на Банката и се обнародватъ въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“ и въ единъ иностраниенъ.

Чл. 37. Истегленитъ по жребие облигации, исплащатъ се въ денътъ, показанъ въ обявленето.

Отъ този денъ лихвите на исплатените облигации се спиратъ по пълно право.

Чл. 38. Исплатенитъ по съдѣствие на тиража облигации се подпечатватъ веднага съ единъ печатъ въ знакъ за оничтожението имъ. Съдѣлъ това, тѣ се истребятъ въ присѫтствието на директора, на управителя (администратора) на ипотечното отдѣление, на единъ отъ цензорите и на правителственни комицаръ. За това се съставя актъ, който се подписва отъ горѣпоменжтъ лица.

Чл. 39. Облигациите, принадлежащи на Банката по съдѣствие на преждеврѣменни исплащания, се подпечатватъ веднага съ единъ особенъ печатъ и не могатъ да се турнатъ въ обръщане, освѣнъ съ едно ново визирание отъ управителя (администратора) на ипотечното отдѣление и отъ директора.

Чл. 40. Независимо отъ поземленитъ облигации на Банката се позволява да издава облигации въ размѣръ на количеството, изисквано за посрѣдование заеми, които тя ще

прави или на общественни завѣдения безъ залогъ, съгласно съ дѣйствуващите закони на дѣржавата.

ГЛАВА IV.

Управление на отдѣлението за поземелни кредитъ.

Чл. 41. Управителя (администратора) на ипотечното отдѣление за поземелни кредитъ се назначава отъ директора на Банката.

Чл. 42. Този управител (администраторъ) е натоваренъ да изучва всичкитъ дѣла, относящи се до операциите на поземелни кредитъ, да кореспондира съ заинтересованите лица, да слѣди за испълнението на рѣшенията на управителниятъ съвѣтъ, да надзира за точното при способление на настоящий уставъ, за правилното водение на регистъ и на счетоводството, съ една дума, да води всичкитъ подробности на управлението съ службата на която е специално натоваренъ.

Чл. 43. На управителя (администратора) е забранено да взема подъ своя самоотговорност всѣка мѣрка, която би могла да обвърза (*engager*) капитала на Банката.

Всичкитъ дѣла, относящи се до отдѣлението на поземелни кредитъ, подлагатъ се отъ управителя (администратора) на разглѣждане въ управителниятъ съвѣтъ, сѫщо както се разглѣдватъ и другите дѣла на Банката.

Чл. 44. За операциите на поземелни кредитъ се държи отдѣлно счетоводство, по което всѣка година се представятъ особени смѣтки.

Всѣкий пѣтъ тѣзи смѣтки трѣбва да сѫ отдѣлни отъ общото счетоводство на Банката.

Чл. 45. Цензорите надзиратъ операциите на поземелни кредитъ както и другите операции на Банката.

За резултата на този надзоръ се съставя една особена глава въ рапорта, който се представя всѣка година отъ цензорите за разглѣждане въ общото събрание.

ГЛАВА V.

За привилегиите, дадени на Банката относително дѣйствията на поземелни кредитъ.

Членъ 46. Щомъ ипотечниятъ законъ се издаде, единъ специаленъ законъ ще опредѣли, ако е нужно, привилегиите, които се даватъ на Банката, относително процедурата за заздравението и събирането на заемите, направени отъ отдѣлението на поземелни кредитъ.

Ст. II. Заповѣдваме що настоящий уставъ да се облече съ дѣржавенъ печатъ и обнародва въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ.“

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 11 февруари 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№ 141.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финансите представено Намъ съ доклада му отъ 25 тек. февруари подъ №. 3498.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се утвѣрди приетото отъ послѣдното Народно Събрание изменение на чл. 35 и 36 отъ закона за Българската Народна Банка.

II. Съ испълнението на настоящий указъ да се натовари Нашътъ Министъръ на Финансите.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 26 февруари 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 3498.

Господарю!

Въ допълнение на доклада ми подъ №. 2731, имамъ честь да моля най-смилено Ваше Височество да благоволи чрезъ подписването на приложението тукъ указъ да утвърди рѣшеното отъ Ш. обикновено Народно Събрание въ засѣдането му отъ 13 тек. февруари, измѣнение на чл. 35 и 36 отъ закона за Българската Народна Банка.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 26 февруари 1883 год.

Подписъ:

Министър на Финансите: Г. Д. Начовичъ:

Измѣнение на чл. 35 и 36 отъ устава на Българската Народна Банка.

Чл. 35. Ще се сконтиратъ само записи (полици) на заповѣдъ, които сѫ облѣпени съ нужните гербови марки, иматъ действителна стойност и носятъ два или три здрави подписи, и на които срока истича не по късно отъ 91 день следъ сконтирането.

Банката може да сконтира полици и съ двѣ жира (подписи) т. е. снабдени съ подписьта на единъ издавател и единъ приемател (трассантъ и аксентантъ), когато тия подписи, или поне единъ отъ тѣхъ е подпись на една позната солидна търговска фирма или нѣкой солиденъ проприетеръ; сконтовий комитетъ обаче може да не одобри сконтирането на подобни полици както и на такива които сѫ снабдени даже съ повече отъ двѣ жира (подписи), ако между тѣхъ нѣма нито едно солидно.

Чл. 36. Записи-полици съ два подписи не отъ първа рѣка търговци ще се сконтиратъ само тогава, когато броната срѣщу такъвъ записъ сумма се гарантира и съ не-кѣкъвъ залогъ.

Съ указъ подъ №. 189 отъ 2 мартъ т. г. се постановява: по ст. I опростяватъ се осъдените отъ Видрарский мировий съдия жители изъ г. Тетевенъ за незаконно посъзване тютюнъ, за които сѫ издадени отъ мировий съдия испълнителни листове подъ № № 1264, 1265, 1286, 1290, 1332, 1333 и отъ тѣзи година подъ №. 21, и по ст. II да се взематъ отъ непредвидените расходи въ минологодишния бюджетъ по Министерството на Финансите § 3 ст. 4 лева 9 ст. 45 за исплатление направените отъ Софийския съдебенъ приставъ расходи по испълнение горѣпоменянтъ испълнителни листове.

Съ указъ подъ №. 190 отъ 14 мартъ т. г. утвърждава се отъ 15 февруари н. г. съ предвидените въ текущия бюджетъ заплата на помощника на старшия подначалникъ въ счетното отдѣление при Министерството на Финансите Георги Поппovъ за старши подначалникъ въ отдѣлението на прямите налози при сѫщото Министерство.

Съ указъ подъ №. 191 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I Балчикския капитанъ де порто Кумияно, се уволнява отъ 1 априли т. г., а неговата длѣжност за напрѣдъ ще се испълнява отъ управлението на Балчикската митница, и по ст. II отъ суммата опредѣлена по бюджета за съдържаанието на Балчикския капитанъ де порто, се пренасятъ 900 лева за усиливане митарствения надзоръ въ сѫщата митница, съгласно чл. 27 отъ закона за отчетността по бюджета.

Съ приказъ подъ №. 9 отъ 12 мартъ т. г. назначава се отъ 15 февруари т. г. съ предвидената въ бюджета заплата, досегашний писарь въ Софийското окръжно ковчежничество Юрданъ Ивановъ, за помощникъ контролера при сѫщото ковчежничество.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 123.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

Споредъ доклада на Нашътъ Министъръ на Правосъдието отъ 26 февруари 1883 година подъ №. 24.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ щото на отстраненитѣ отъ длѣжностъ и оправдани по сѫдъ, бивши членъ при Русенския окръженъ Съдъ, Теодоръ Хаджи Паскалевъ и бивши секретаръ при сѫщия сѫдъ Стефанъ Марковичъ, да се отпусне съдържанието за всичкото време на отстранението имъ; за Теодора Хаджи Паскалева 3988 лева 66 стотинки, за Стефана Марковича 3216 лева 66 стотинки.

II. Да разрѣшимъ щото горната сумма да се вземе отъ миналогодишния бюджетъ на Министерството на Правосъдието (ст. II. § 9).

III. Нашътъ Министъръ на Правосъдието се натоварва съ испълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 26 февруари 1883 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписъ:

Министъръ на Правосъдието Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 24.

Господарю!

Тъй както Кассационния Съдъ при разглеждане (по Апелативенъ редъ) дѣлото на бивши членъ при Русенския окръженъ сѫдъ Тодоръ Хаджи Паскалевъ и на бивши секретаръ при сѫщия сѫдъ Стефанъ Марковича, по обвинението имъ въ злоупотрѣбление по службата съ резолюцията си отъ 27 Ноември 1882 год. призна горѣказаниетъ лица като оправдани по Съдъ, то вслѣдствие на това, тѣ съ прощението си отъ 15 декември 1882 год. подадено въ Министерството на Правосъдието, молятъ на основание 42 чл. отъ закона за чиновниците да имъ се отпусне съдържанието за всичкото време на отстранението имъ отъ служба. Предъ видъ на изложените по горѣ обстоятелства най-покорно моля Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующето мое предложение.

I. Да благоволите и одобрите щото на отстраненитѣ отъ длѣжностъ и оправдани по сѫдъ бивши членъ при Русенския окръженъ сѫдъ Теодоръ Хаджи Паскалевъ и бивши секретаръ при сѫщия сѫдъ Стефанъ Марковича да се отпусне съдържанието за всичкото време на отстранението имъ (чл. 42 отъ закона за чиновниците) т. е. припадающата за Теодоръ Хаджи Паскалева сумма отъ 3988 лева 66 стотинки и за Стефана Марковича 3216 лева 66 стотинки.

II. Да благоволите и одобрите щото горѣказаната сумма да се вземе отъ миналогодишния бюджетъ на Министерството на Правосъдието (ст. II. § 9).

III. Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, моля да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 26 февруари 1883 година.

Подписъ:

Министъръ на Правосъдието, Д. Грековъ.

Съ приказъ № 13 отъ 5 мартъ 1883 год. назначениетъ презъ приказа № 75 отъ 23 септемврий 1882 година на длъжностъ и. д. младши подначалникъ при Министерството на Правосъдието Димо А. Попполовъ, се уволява, по причина на закриване на тази длъжностъ.

Съ приказъ № 16 отъ 8 мартъ 1883 година: по ст. I. Павелъ Ендреевски, съдебенъ приставъ при Русенски окръженъ съдъ, се назначава на същата длъжностъ при Разградски окръженъ съдъ; по ст. II Иванъ Драгановъ и Илия Гирдапски, се назначаватъ за съдебни пристави при Разградски окръженъ съдъ; по ст. III подсекретарътъ на Софийски окръженъ съдъ, Димитър Мумджиевъ, се назначава за секретаръ при Разградски окръженъ съдъ, и по ст. IV Стефанъ Витски, се назначава секретаръ на прокурора при Разградски окръженъ съдъ.

Съ приказъ № 17 отъ 11 мартъ 1883 година: по ст. I уволява се Яковъ Кириловъ отъ длъжността секретаръ при Балбунарски мировий съдия, по причина че е преминалъ на друга длъжностъ; по ст. II уволява се Петър Дичевъ отъ длъжността секретаръ при Добричкий мировий съдия, по собственото му желание, и вмѣсто него се назначава отъ 1 мартъ т. г. Константинъ Гжелбовъ, и по ст. III уволява се Юранъ Драгановъ отъ длъжността секретаръ при Разградски мировий съдия, съгласно съ собственото му желание, и вмѣсто него се назначава за и. д. секретаръ Никола Чахларовъ, досегашенъ писаръ при същия съдия, който ще почне да получава залатата си отъ 1 мартъ т. г.

Съ приказъ № 20 отъ 12 мартъ 1882 година: по ст. I уволява се Георгий Цѣновъ отъ длъжността секретаръ при Бѣлоградчикски мировий съдия, съгласно съ собственото му желание, и вмѣсто него се назначава Мито Пецовъ, и по ст. II отчислява се Иванъ Пецовъ отъ длъжността секретаръ при Габровски мировий съдия.

По Министерски Съвѣтъ.

УКАЗЪ

№ 188.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министър-Предсѣдателъ и Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, представено съ докладътъ му отъ 10 мартъ подъ №. 662 и съгласно съ мнѣнието на Държавният Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Заплатата 24.000 л. на Нашътъ Управляющиий Министерството на Общественитѣ Сгради, Земедѣлието и Търговията Княза М. Хилкова да се произвежда отъ суммата 350.000 лева, отпусната за изучванията на желѣзниците въ Княжеството.

II. Нашътъ Министър-Предсѣдателъ и Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашът Дворецъ въ София на 12 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър-Предсѣдателъ и Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла,

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 181.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 11 мартъ 1883 год. подъ №. 1415;

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се свикатъ въ недѣля на 3 идущий мѣсецъ априли първостепенниятъ избирателъ за избирание гласни, а тия послѣднитѣ въ слѣдующий недѣленъ денъ на 10 априли да избератъ членове за градските и селски общински съвети.

II. Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 12 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Вѫтрѣшнитѣ дѣла,

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

183. №

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 11 мартъ 1883 год. подъ №. 1417,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се свикатъ първостепенниятъ избиратели въ недѣля на 24 идущий априли за да избератъ гласни а послѣднитѣ да се свикатъ въ недѣля на 1 май за да избератъ членове за окръжните съвети, съгласно избирателниятъ законъ отъ 25 августъ 1882 год. и законътъ за окръжните съвети отъ 23 септемврий същата година.

II. Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 12 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Вѫтрѣшнитѣ дѣла,

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ указъ подъ №. 163 отъ 7 мартъ т. г. назначава се секретарътъ при Русенското окръжно управление Петър Маноловъ за ревизоръ при Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, на място вакантно.

Съ указъ подъ №. 177 отъ 9 мартъ т. г. назначава се младши подначалникъ въ административно-полицейското отдѣление при Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, Михаилъ Юрдановъ за секретаръ на Русенското окръжно управление, на място вакантно.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№ 1414.

Господарю!

По представление отъ Варненския окръженъ управителъ подъ №. 1484, отъ 4 текущий мартъ, имамъ честь да моля най-смиренно Ваше Височество да благоволите да одобрите ходатайството на Варненскиятъ окръженъ съвѣтъ отъ 25 миньорий февруари, относително прѣименованието на с. Селизъ-Алж, Добричска околия, въ „Скобелево“ въ память на Славянскиятъ Герой М. Д. Скобелева, съгласно съ просбата на жителите отъ поименованното село.

Съмъ, Господарю на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 10 мартъ 1883 год.

Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРИКАЗЪ.

№ 16.

И. д. Габровский околийский началникъ Григоръ Найденовъ, за съдѣйствие на нѣкои злоумишленни лица да произведатъ искусствени агитации съ цѣль да се наруши спокойствието и тишната, уволява се отъ длѣжностъ въ отставка.

София, 13 мартъ 1883 год.

Подписъ: Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 17.

Бившият Липнишкий околийский началникъ Давидъ Недѣлковичъ, се назначава за и. д. Габровский околийский началникъ, на място вакантно.

София, 13 мартъ 1883 г.

Подписъ: Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 171.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князъ на България,

Споредъ докладътъ на Нашъ Управляющи Министерството на Народното Просвѣщението отъ 9 мартъ 1883 год. подъ №. 447.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Назначава се отъ 21 февруари т. г. на новооткритата длѣжностъ секретарь при Статистическото Бюро Н. М. Шишеджиевъ съ опредѣлената въ бюджета заплата за тая длѣжностъ.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашъ Управляющи Министерството на Народното Просвѣщението.

Издаденъ въ Нашъ Дворецъ въ София на 9 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписъ:

Управляющи Министерството на Нар. Просвѣщението:
Д. Д. Агура.

УКАЗЪ

№ 172.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

Споредъ докладътъ на Нашъ Управляющи Министерството на Народното Просвѣщението отъ 9 мартъ 1883 год. подъ №. 448,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Назначава се отъ 1 мартъ 1883 год. на вакантната длѣжностъ помощникъ счетоводителя при Министерството на Просвѣщението, регистратора при сѫщото Министерство, Иванъ Никитовъ съ опредѣлената въ бюджета за тая длѣжностъ заплата.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашъ Управляющи Министерството на Просвѣщението.

Издаденъ въ Нашъ Дворецъ въ София на 9 мартъ 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписъ:

Управляющи Министерството на Просвѣщението:

Д. Д. Агура.

Съ указъ подъ №. 174 отъ сѫща дата се постановява: да се внесе на повторно разглеждане въ Държавния Съвѣтъ законопроектъ за учебний съвѣтъ при Министерството на Народното Просвѣщението.

Съ указъ подъ №. 175 отъ сѫща дата пренасята се отъ отпуснжата $\frac{1}{12}$ часть споредъ минълогодишния бюджетъ за непредвидени разноски на Министерството на Народното Просвѣщението за м. януарий т. г. двѣ хиляди седемстотинъ петдесетъ и пять лева за допълнение на двадесетата частъ, отпуснжата по § 13 ст. 1 (за свърхщатни учители.)

Съ приказъ №. 5 отъ 14 мартъ уволява се отъ 10 мартъ т. г. привременниятъ чиновникъ при Статистическото Бюро, Иванъ Поппъвъ, отъ занимаемата отъ него длѣжностъ, а негово място назначава се отъ 11 сѫщия мясеца Георгий Юрдакиевъ съ мясечна заплата 140 лева.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

ПРИКАЗЪ

№ 685.

По случай оттеглованието ми отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла съ Височайшето разрешение на Господаръ, считамъ за приятъ длѣгъ да изява благодарността си къмъ чиновниците при Министерството и къмъ тия по вѣдомствата на главното управление на телеграфите и пощите, на което Директорството ми бѣше повѣрено, за усърдието и отличното старание които съмъ си правилъ всѣкога особено удоволствие да глѣдамъ, че прилагатъ за испълнението на своите служебни обязанности.

София, 3 мартъ 1883 год.

Подписъ: Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията и Главенъ Управителъ на Пощите и Телеграфите
К. Стоиловъ.

ПРИКАЗЪ

№ 785.

На основание членъ 8 отъ „законътъ за чиновниците“ г-нъ Ст. Добровичъ, служивши въ политическия кабинетъ на Негово Височество, опредѣлява се за пять мясеци (начина отъ 15 февруари до 15 юли т. г.) испитуемъ чиновникъ, на длѣжностъ подначалникъ въ отдѣлението на иностраницата кореспонденция при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ предвидената за тая длѣжностъ по бюджета заплата.

София, 15 февруари 1883 год.

Министъръ Д-ръ К. Стоиловъ.

Отъ Министерството на Вътрешните Дѣла.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1461.

До г-да окръжните управители.

Презъ последният воененъ наборъ за попълнение недоборътъ, който се появя въ повечето окръжия, зеха се около 1000 души новобранци, които се ползватъ съ льготи, предвидени въ § 17, пунктове б, в, г, е и ж отъ „законътъ за новобранци“. Тъй като приеманието въ войската на тъзи момчи е съвършено законно (§ 18 п. а.), то тъ немогатъ да бѫдатъ освободени отъ военната повинност, и за това всички просби за подобни войници нещо се взематъ въ внимание. Исключение може да бѫде само за една малка частъ, и то за тъзи войници, на които семейното положение е съвсъмъ лошо. Всички прошения, които се подаватъ за тъзи цѣль, ще се испращатъ на надлежният окръженъ управител, който ще ги разглежда внимателно и, следъ като земе мнѣнието на приемната комисия, особено онова на военския начальникъ, и на общинското управление, ще ги праща въ Министерството на Вътрешните Дѣла за настъпно распореждане. Желателно би било, щото г-да окръжните управители да обрънатъ внимание на това, което се каза по горѣ, а именно, че ще се уволни само една малка частъ отъ льготните, и затова да ходатайствува за освобождението само на онѣзи, семейното положение на които е крайно лошо.

Като ви съобщавамъ това, предлагамъ ви, г-не управителю, да го имате за свѣдѣние и рѣководство.

Не е злѣ да се внущи на населението да не се подаватъ прошения безъ основание, защото се не зематъ въ внимание. Нѣкои лица идватъ даже въ Столицата съ надежда на сполучка; това е само напрасенъ трудъ.

София, 15 мартъ 1883 год.

Министъръ: Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

За началникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ.

О К Р Ж Ж Н О

№ 1463.

До г-да окръжните управители.

По съглашение съ Негово превъходителство Военният Министъръ, за напредъ всички искания за кола ще се отправятъ отъ военниятъ власти исклучително до оклийските начальници, освѣнъ което има безотлагателна нужда, както на пр. когато се прекарва барутъ и други огнестрѣлни припаси и когато се препращатъ набързо войници; въ такъвъ случай, за да се не губи време, исканията могатъ да бѫдатъ отправени направо до ближните кметове. Оклийскиятъ начальникъ е длѣженъ да распределѧ колата по редъ между всичките общини въ оклията, а кметътъ между жителите на общината. За тъзи цѣль оклийските начальници трѣбва да иматъ свѣдѣния за числата на колата въ всяка община, а кметовете — списъци на лицата, които иматъ кола.

Горѣзложеното съобщавамъ на г-да окръжните управители за рѣководство и испълнение.

София, 15 мартъ 1883 год.

Министъръ: Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

За началникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ.

СЪОБЩЕНИЕ.

Извѣстява се за всеобщо знание, че по испроводенитѣ на Московското изложение Български произведения сѫ били повикани експерти по три предмета, а именно: по вината, по работенитѣ кожи (гъонове и видела) и по мѣшините. Експертитѣ по вината признали за заслуживащи похвала вината на слѣдующите експоненти:

- 1) Анастасъ Костовъ отъ Плевенъ, и
- 2) Георги Диновъ отъ Кюстендилъ (Малиново вино);
- 3) Кръстю Василиевъ отъ Вратца (бѣло вино);
- 4) Докторъ Граматовъ отъ Шуменъ (червено вино), и всичките сливовици, а особено прѣваренитѣ.

Експертитѣ по кожитѣ признали тъзи произведения за удовлетворителни, но ценитѣ имъ твърдѣ високи: а експертитѣ по мѣшините намѣрили тия произведения за неудовлетворителни, и заявили, че България би могла да испроводи несравненно по-добри образци отъ тѣхъ.

София, 15 мартъ 1883 год.

Главенъ секретаръ Петковъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ПРИКАЗЪ

№ 14

Азъ предсѣдателъ, на Върховният Кассапъ. Сѫдъ Порфирий Х. Стаматовъ, като имамъ предъ видъ, че въ бюджетъ на сѫдъта за 1883 год. има предвидена длѣжностъ за регистраторъ, възъ основание на 35 чл. отъ сѫдоустройството, постановихъ: писарътъ Пантелеї Бошняковъ, съгласно съ неговото прошение, да се назначи отъ 15 февруари т. г. за регистраторъ въ Върховният Кассационенъ Сѫдъ съ предвидената въ бюджетъ заплата.

София, 16 февруари 1883 год.

Предсѣдателъ, П. Х. Стаматовъ.

ПРИКАЗЪ

№ 16

Азъ Предсѣдателъ на Върховният Кассационенъ Сѫдъ, Порфирий Х. Стаматовъ, като имамъ предъ видъ, че въ бюджета на сѫдъта има предвидена длѣжностъ за архиваръ, възъ основание 35 чл. отъ сѫдоустройството. Постановихъ: Георги Поппътъ Босилковъ съгласно съ неговото заявление да се назначи отъ 17 февруари н. г. за архиваръ въ Върховният Кассационенъ Сѫдъ съ предвидената за тъзи длѣжностъ заплата.

София, 16 февруари 1883 год.

Предсѣдателъ, П. Х. Стаматовъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Римъ, 10 мартъ. Италианският Кралъ испроводи честитенията си на Германският Императоръ по случай на 86 годишнината отъ рожденето му.

Лондонъ, 10 мартъ. Кралицата е принудена да не излазя изъ апартатента си въ слѣдствие на едно леко падане, което ѝ се случило въ сѫбота.

Петербургъ, 10 мартъ. „La Journal de Petersbourg“ казва Лондонският трактъ направи да изчезнатъ и послѣдните остатки на Парижкият трактъ. Но като искаше това, което ѝ се падаше, Русия не забрави това която длѣжеше на другите държави. Дунавътъ има голѣма нужда отъ между народни трактати, а най-вече върху устията му, които сѫ толко важни за Европейската търтовис. Русия ще може отъ сега да утилизира Килийското устие безъ щета за Сулинското.

Сѫщият вѣстникъ оказва на голѣма отстѣжка, която е направила Австралия, като се е отказала отъ да има два гласа въ смѣсената комисия.

Лондонъ, 11 мартъ. „Standard“ извѣстява че сто хиляди руски воиски сѫ съсередочни по предѣлите на Армения. Има страхове да не би да станатъ сблѣсквания съ Турските воиски.

Римъ, 11 мартъ. Принцъ-Амедей ще представлява Италианският Крал при коронясването на Царя.

Каттаро, 10 мартъ. Споредъ полуценитѣ изъ Скутари, въ Албания, извѣстия за едно нападане, противъ града отъ въоружени Албанци, Турското правителство било рѣшило ужъ да земе енергически мѣрки противъ племето Малишоре.

Букурещъ, 12 мартъ. Въ слѣдствие на новия законъ за военниятъ управление, който трѣбва да влѣзе въ силата отъ 1/13 апр. официалният вѣст. обнародва повишението на десетина нови Генерали между които сѫ полковниците Дабижъ, мин. на общите сгради и г. Фалконо-директоръ на жѣлезните пактища, които се отпускатъ отъ досегашните имъ длѣжности.

Киль, 12 мартъ. Извѣстията относително оставката на Вице Адмирала Башъ сѫ безосновни.

Императо̀рътъ жале щото Вице Адмиралътъ Башъ да остане на службата си.

Венеция, 12 мартъ. Кралътъ и Кралицата Румънски днесъ тръгватъ за Миланъ.

Парижъ, 14 мартъ. Въчера станжалото повторно избиране въ 20-и Парижки избирателенъ участъкъ Г. Сигизмондъ Лакроа се е избрали за депутатъ на мястото на покойният Гомбетта.

Бѣлградъ, 14 мартъ. Комисията, която ще избере митрополитъ за Сърбия се свиква за 1-и априлъ.

Римъ, 14 мартъ. Румънският Кралъ и Кралицата се очакватъ днесъ да дойдатъ въ Генуа отъ гдѣто Т. Т. Величества ще отидатъ да се установятъ въ града Спинола при Сестрионентъ.

СПИСЪКЪ

на Акушеркитъ на които е позволено да практикуватъ въ
Княжеството, 16 февруари 1883 год. № 54.

No. по редъ	Име и фамилия	Гдѣ живѣ
1	М. Златковичъ	Въ София
2	Х. Джанчкова	" "
3	Хр. Хранова	" "
4	З. Жебенгова	" "
5	Анна Шауеръ	" "
6	Мария Доричъ	Търново
7	Анастасия Катранова	Свищовъ
8	Н. Хр. Бъчеварева	Русе
9	Е. Ракова	Россия
10	Ф. Крайнеръ	Русе
11	М. Маринова	Видинъ
12	Амалия Матвеевичъ	Пловдивъ
13	Юлия Нестерова	София

Първообразното подписанъ: Генералъ Инспекторъ по Санитарната Часть и Предсѣдателъ на Медицински Съвѣтъ,
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гrimmъ.
И. Д. Секретарь Д-ръ Г. Залотовичъ.

СПИСЪКЪ

на аптекаритѣ въ Княжеството, 16 февруари 1883 г. № 53.

No. по редъ	Име и фамилия на садържателя аптеката	Управляющи аптеката	Гдѣ се намѣрва аптеката
1	Димитъръ Хрисиковъ	Самъ управлява	Въ Берковица
2	Л. Миланези	Т. Брумецъ	" Ломъ-Пал.
3	Я. Роэсиаль	—	" Видинъ
4	Я. Лиджи	А. Скопецъ	" "
5	Б. Якововъ	Зедничекъ	" Свищовъ
6	Н. Павловичъ	Вантахъ	" "
7	Е. Таушевъ	Самъ управлява	" Силистра
8	Панд. Иоанидисъ	тоже	" "
9	П. Апостолидисъ	тоже	" Варна
10	П. Сухоръ	Д. Панайотовъ	" "
11	Г. Фока	Самъ управлява	" "
12	Куемджиевъ	тоже	" Шуменъ
13	А. Поменидисъ	тоже	" "
14	Костаки Ивановъ	тоже	" "
15	С. Кемаловъ	тоже	" "
16	С. Великовъ	тоже	" Е. Джумая
17	Н. Вайсманъ	тоже	" Разградъ
18	Я. Ангеловъ	тоже	" Русе
19	Г. Мохощъ	тоже	" "
20	Г. Силаги	тоже	" Търново
21	Г. Пенчовъ	тоже	" "
22	Н. Златевъ	тоже	" "
23	Г. Маркидисъ	тоже	" "
24	П. Славковъ	тоже	" Гор.-Орѣх.
25	А. Шнайдеръ	тоже	" Севлиево
26	Дружество Съединение .	Фридрихъ Гутъ	" Плевенъ
27	Н. Зелцерь	Самъ управлява	" "
28	Камендулкий	Г. Л. Техорожевски	" Ряхово
29	Г. Рогозински	Самъ управлява	" Вратца
30	Г. Томовъ	тоже	" Дупница
31	Градска аптека	Робертъ Гоинардъ	" Кюстенд.
32	Н. Странски	Самъ управлява	" София
33	Б. Якововъ	тоже	" "
34	Ф. Волекъ	тоже	" "
35	Д-ръ Батолико	тоже	" "
36	Рувие	тоже	" "

Първообразното подписанъ Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть и предсѣдателъ на Медицински Съвѣтъ,

Лейбъ-Медикъ Д-ръ Grimmъ.

И. Д. Секретарь Д-ръ Г. Залотовичъ.

Софийска първокласна болница.

Седмична вѣдомостъ за движение на числата на болниятъ
отъ 27 февруари до 6 мартъ 1883 год.

Обществено положение родъ на болесть	Презъ седмицата													
	На 27 февр. 1883 имаше		Дойдоха		Оздравѣха		Умрѣха		На 6 мартъ 1883 оставатъ					
	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.				
Военни	80	—	16	—	25	—	5	—	66	—				
Граждански безъ плата . . .	31	7	11	1	9	—	—	—	33	8				
Граждански съ плата	9	12	2	4	1	3	—	—	10	13				
Всичко	120	19	29	5	35	3	5	—	109	21				

Въ това число съ епидемични и заразителни болести.

Тифъ (Typhus)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ситна шарка (Morbilli) . . .	2	1	2	—	—	—	—	—	1	—	3	1	—	—
Дифтеритъ (Angina Diphtherica)	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—
Чирвенъ вѣтръ (Erysipelas) .	3	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	3	—	—
Венерически (Morbi venerici) .	13	9	1	4	1	3	—	—	—	—	—	13	10	—
Всичко	19	10	4	4	2	3	1	—	20	11	—	—	—	—

Старший врачъ: И. Брадель.
Надзирателъ: В. Чавдаровъ.

Софийски апелативенъ сѫдъ,

ОДѢЛЕНИЕ УГЛАВНО

Определение

Подъ предсѣдателството на Ст. Зографски подпредсѣдателъ, при членовете: А. Димренко, В. Христовъ, секретаръ М. Караповъ и въ присѫдствието на помощникъ прокурора П. Кисимовъ, слуша дложеното отъ подпредсѣдателя углъвно дѣло №. 45 за назначение распоредително засѣданіе, на 23 септември 1881 год. по вѣзвизъ на Агопа Каприлиана, повѣренникъ ана Ибрахима-Бега Пашаджика ж. отъ Берковица, който е осъденъ отъ бившии Берковски окръженъ сѫдъ, задочно чрѣзъ неговия повѣренникъ Агопа Каприлиана на смърть и да заплати съ другаря си Караманъ Бега изъ г. Берковица всичките щети причинени отъ тѣхъ на Яновския манастиръ въ количество 67,000 франка и всичките сѫдебни разноски по дѣлото.

Сѫдътъ слѣдъ като изслуша заключението на помощникъ прокурора, тури дѣлото подъ разглѣждание и дойде къмъ слѣдующето заключение:

1) като има предъ видъ че настоящето углъвно дѣло вѣзбудено отъ астоятеля на Яновския манастиръ, Макария, срѣщу Ибрахимъ-Бега Пашаджика и Караманъ Бега ж. изъ г. Берковица, се е глѣдъло и рѣшило въ бившии Берковски окръженъ сѫдъ на 14 януари 1880 год. въ отсѫтствието на обявляемитъ въпрѣки ст. ст. 532, 705 и 710 отъ Врѣменните Сѫдебни Правила;

2) като има предъ видъ, че никой сѫдъ не може и нѣма право да осъжда лица задочно както въ дадения случай е направилъ бившии Берковски окръженъ сѫдъ съ привилѣи Ибрахимъ-Бега Пашаджика и Караманъ Бега на смърть безъ да е изслушалъ тѣхното лично оправдание по вѣзводимото върху тѣхъ обвинение, съ което слѣдователно сѫдътъ е нарушилъ ст. 723 отъ Вр. Сѫд. Правила;

3) като има предъ видъ, че въ дѣлото на бившии Берковски окръженъ сѫдъ никакъ не се вижда, щото сѫдътъ да е привикалъ обвиняемитъ съ призовки за да зематъ участие при разбирателството на дѣлото въ сѫдебно засѣданіе, съ което постъпка сѫдътъ е явно нарушилъ ст. 608-618 включението и 704 ст. отъ Вр. Сѫд. Правика;

4) като има предъ видъ, че бившии Берковски окръженъ сѫдъ при растира на свидѣтелитѣ по дѣлото въ сѫдебното си засѣданіе, е станалъ въпреки чл. 777 отъ Врѣменните Сѫдебни Правила, т. е. свидѣтелитѣ били приведени подъ клѣтва не отъ свѣщенника, а отъ самия предсѣдателъ на сѫдътъ, което обстоятелство не отрича и самия предсѣдателъ както се вижда отъ донесението му съ дата 3 февруари 1881 год. подъ №. 71;

5) като има предъ видъ, че бившии Берковски окръженъ сѫдъ неправилно и незаконно е привлекълъ по това дѣло повѣренника на Ибрахима Бега Пашаджика, за да отговаря вмѣсто него предъ сѫдътъ, съ което слѣдователно сѫдътъ е нарушилъ ст. 705 отъ Врѣменните Сѫдебни Правила;

6) като има предъ видъ, че подадената отъ Агопа Каприлиана, повѣренникъ на Ибрахима Бега Пашаджика апелационна жалба

(отъ 31 януари 1880 год.) срѣщу присѫдата №. 5 на бившъ Берковски окрѫженъ сѫдъ, не може да се земе отъ сѫдътъ въ внимание, защото; 1) тя е подадена отъ Агопа незаконно и 2) защото осѫдения Ибрахимъ Бегъ Пашаджикъ съ прощението си отъ 25 шабанъ 1295 год. (по турски) е протестирали тази постѫпка на повѣренника си Агопа Каприлиана;

7) като има предъ видъ, че бившъ Берковски окрѫженъ сѫдъ, съ присѫдата си подъ №. 5 е осѫдила Карамана Бей на смърть, задочно, вслѣдствие на което осѫдения Караманъ Бей, като не е знаилъ за тази присѫда не е можалъ да я аппелира въ установенния отъ закона срокъ;

8) като има предъ видъ, че Софийский аппелативенъ сѫдъ отдельните угловно, не може да глѣда и рѣшава угловни дѣла по аппелативенъ редъ при които нѣма формални аппелативни жалби;

9) като има предъ видъ, че вслѣдствие на нарушението отъ стърна на бившъ Берковски окрѫженъ сѫдъ всички є гроѣзложени формалности въ сѫдопроизводството при рѣшаване на дѣлото осѫденитѣ задочно Ибрахимъ Бегъ Пашаджикъ и Караманъ Бей не сѫ имали никаква възможностъ за да подадѫтъ въ узаконения срокъ възвишна жалба срѣчу присѫдата на Берковский окр. сѫдъ;

10) като има предъ видъ, че бившъ Берковски окрѫженъ сѫдъ при разглѣжданието и рѣшението на горното угловно дѣло подъ №. 45 е нарушилъ всичкитѣ най сѫществени формалности въ сѫдопроизводството на дѣлото, съ което нарушение се преѣчени всичкитѣ възможни срѣства за оправдание на обвиняемитѣ Ибрахима Бега Пашаджика и Караманъ Бей въопреи ст. 723 отъ Врѣмнитѣ Сѫдебни Правила; на горнитѣ основания и съгласно съ заключението на помощника прокурора, сѫдътъ

О предѣли:

Аппелативната жалба отъ 31 януари 1880 год. подадена отъ Агопа Каприлиана повѣренникъ на Ибрахима Бега Пашаджика да остане безъ послѣдствие; а на осѫденитѣ отъ бившъ Берковски окрѫженъ сѫдъ, Ибрахима Бега Пашаджика и Караманъ Бега се дава право въ двумѣсеченъ срокъ отъ денътъ на получаването копие отъ настоящето опредѣление съгласно ст. 865 отъ Врѣмнитѣ Сѫдебни Правила да искатъ отъ Вратчанский окрѫженъ сѫдъ да имъ възстанови срока за подаване на аппелативна жалба срѣчу присѫдата на бившъ Берковски окрѫженъ сѫдъ подъ №. 5.

Преписъ отъ настоящето опредѣление да се съобщи за свѣдѣніе и на дѣвѣтъ стърни, въ случай, че обвиняемитѣ Ибрахимъ Бегъ Пашаджикъ и Караманъ Бей жители отъ г. Берковица; а сега прѣживающъ въ Цариградъ, се откажатъ да се възползватъ отъ прѣдоставеното имъ отъ сѫдътъ право да искатъ да имъ се възстанови срокъ за да подадѫтъ срѣчу присѫдата на бившъ Берковски окрѫженъ сѫдъ, аппелационна жалба, или пѣкъ въ случай ако тѣхното мѣстожителство се окаже неизвѣстно и въ този случай не може да имъ се съобщи преписъ отъ настоящето опредѣление, то, надлѣжниятъ сѫдъ ще се съобрази съ ст. 854 отъ Вр. Сѫд. Правила.

Първообразното подписали: подпредѣдатель С. Заграфски, членове: А. Димитренко и В. Христовъ, приподписали секретарь М. А. Караповъ.

Съ първообразното вѣрно:

Предѣдатель: С. Заграфски.
Секретарь: Гавалюговъ.

3—(209)—3

Отъ Върховниятъ Кассационенъ сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 61.

Гражданското отдѣление на Върховниятъ Кассационенъ Сѫдъ, обявява за знание на интересуващи се страни и лица, че въ сѫдебнитѣ му засѣданія отъ 4, 7, 11, 21, 25 и 28 априли 1883 год., назначени сѫ за слушане сѫдѣдующитѣ дѣла:

На 4 априли гражданското дѣло, №. 40 по описътъ на Петъ В. Оджаковъ, повѣренникъ на Тодоръ Дамяновъ, съ Якимъ Поповъ, Стефанъ и Стоянъ Кулеви за 2,000 лева, стойностъ на два синджа чай и една роша швайцаръ.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 41 по описътъ на Елени Арсенико, изъ г. Варна, съ Кирико Костовъ, за 1,026 гроша стойностъ на хилядо оки вино.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 42 по описътъ, на П. В. Горбановъ, повѣренникъ на Петко Н. Бакаловъ, Никифоръ Константиновъ и Юранъ Тодоровъ изъ г. Елена, съ Христо Кѫнчевъ, за наемъ на кѫща.

На 7 априли, гражданското дѣло, №. 43 по описътъ на Драгни Р. Чолаковъ, изъ г. Разградъ, съ Наймъ Ефенди за 2,500 гр. отъ поръчителство.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 44 по описътъ, на Христо Баларевъ, повѣренникъ на Мона Николовъ съ братия Колю и Трифонъ Х. Паскалеви за една гора.

На 11 априли гражданското дѣло, №. 45 по описътъ на Христо Кассабовъ повѣренникъ на Аника Богданова, съ Тодоръ и Еленка Кючукъ Ненови за 220 лири турски.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 46 по описътъ на Михаилъ Х. Данайловъ съ Петка Бакърджиевъ, за 4,822 гроша отъ риболовство.

На 21 априли гражданското дѣло, №. 47 по описътъ на В. З. Расолковъ, повѣренникъ на Михо Николовъ, изъ с. Ярловъ (Самоковска околия), съ Стоичко и Мито Павлови за 670 гроша отъ дѣлгъ.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 48 по описътъ на Челеби Ефенди повѣренникъ на Юзейръ Ефенди, съ Захарий Николовъ, изъ г. София, за поправка на единъ дюгенъ.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 49 по описътъ, на Иванъ Стояновъ, изъ г. Шуменъ, съ Сали Самаковъ за единъ конь.

На 25 априли гражданското дѣло, №. 50 по описътъ на Атанасъ Х. Димитровъ, изъ г. Варна, съ Савва Авгеринидисъ, за течение на вода.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 51, по описътъ, на Али Бей Мѣстѣновъ, изъ г. Провадия, съ Павла Калянджиевъ за 52 овци.

На 28 априли гражданското дѣло, №. 52 по описътъ, на Гюка Маргедич изъ г. Ломъ, съ Никола Добриновъ, Никола Геновъ, Тодоръ Първановъ и Петко Христовъ, пълномощници на селата Орсоя и Станишка маҳала, за 250 дюлюма земя.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 53 по описътъ, на Мустафа Ахмедовъ, съ Яне Костовъ за 16 лири турски отъ наемъ на едно пасбище.

Въ сѫщиятъ денъ гражданското дѣло, №. 54 по описътъ, на Хашимъ Нусурлаховъ, персийски подданикъ, съ Османъ Садуллаховъ, Неджидъ Х. Чаушовъ, Али Х. Байрактаровъ, Едхелъ Мехмедовъ, Юмеръ Бекировъ и др. отъ г. Шуменъ за течение на вода.

София, 14 мартъ 1883 год.

Секретарь: И. в. Дабовски.

Шуменский окрѫженъ упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 520.

Шуменский окрѫженъ управителъ съвѣтъ дава подъ наемъ съ акционенъ тѣргъ правителствената мера, която се намира при селото Буланѣкъ подъ име „Кабиюкъ Кючюкъ Мара“ и обема едно пространство около 5000 дюлюма.

Тѣргътъ започва отъ днесъ и ще се довърши окончателно на 9 априли.

Наддаванието става всѣкой денъ освѣнъ въ празничнитѣ дни въ залата на окрѫжниятъ съвѣтъ, дѣто ще се узнаятъ и условията.

Шуменъ, 2 марта 1883 година.

Предѣдатель на окрѫжниятъ съвѣтъ: Т. Яневъ.

Чл. секретарь: Тодоръ Д. Поповъ.

2—(295)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№. 569.

Шуменский окрѫженъ управителъ съвѣтъ дава подъ наемъ съ акционенъ тѣргъ вакуфскитѣ и условно поступившитѣ имоти, които сѫ намиратъ въ панаира на градъ Ески-Джумая.

а) дюгенъ на Кючюку Исмаила.

б) мѣсто за дюгенъ на Ахмедъ Х. Байрактаровъ.

в) мѣсто за дюгенъ на Кючюкъ Алие.

г) мѣсто за дюгенъ на Къзжалджикъ Джамиси.

д) мѣсто за дюгенъ на сѫщата Джамиси.

е) мѣсто за дюгенъ на сѫщата Джамиси.

ж) мѣсто за дюгенъ за сѫщата Джамиси.

з) мѣсто за дюгенъ на сѫщата Джамиси.

и) 4 дюгена подъ №. 345 и 6 на Джамията Унъ Капаси.

к) 4 дюгена подъ №. 3789 и 10 на Чеки Джами.

Тѣргътъ започва отъ 10 априли и ще се довърши до 22 включително.

Наддаванието ще става всѣки денъ освѣнъ празничнитѣ дни въ залата на Ески-Джумайското околийско управление, дѣто ще се узнаятъ и условията.

Шуменъ, 7 мартъ 1883 година.

Предѣдатель на окрѫженъ съвѣтъ: Т. Яневъ.

Чл. Секретарь; Тодоръ Д. Поповъ.

1—(324)—3

Отъ военното училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

Желающитѣ да постѫпятъ въ техническото отдѣление на Негово Височество военно училище трѣбва да подаватъ прошение (като приложатъ при него крѣстителното си свидѣтелство) въ писалището на училището до 1-й май.

Отъ това число се започеватъ приемнити и спити на ученици, които сѫ свршили пълънъ курсъ отъ 3-й класъ на трикласнитѣ училища.

Програмитѣ за испитанията се намиратъ въ писалището на училището.

Началникъ училища, Генералнаго штаба:

Подполковникъ Ремлигенъ.

4—(274)—6

Приемжтъ се

ДВАМА ВѢЩИ СЛОВОСЛАГАТЕЛИ

Они, които желаите да постъпятъ, представятъ своите документи и излагатъ условията си писменно или лично

въ дирекцията на Държавната Печатница.

София, 16 мартъ 1883.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 15.

Управлението на Образцовия при градъ Русе чифликъ съ на стоящето обявява на интересуващите че въ Финансовото отдѣлнение при Русенско окръжно управление ще се продава съ акционенъ търгъ следующите неща: 160 кила пченица, 140 кила ржъжъ, 80 кила ичимикъ, 50 кила кукурузъ, 8 кила рагица, 1 кило 4 шинника бръчакъ, 450 оки ленено семе, 14 денка тютюнъ, 479 оки вълна една копа съно около 50 кола, двъ копи слама около 80 кола, 3 коне, 3 кобили и 3 вола.

Търгъ ще се почне на 21 марта и ще държи два дена до 23 същия, всъкъдень отъ 9 до 12 сутреньта и отъ 2 до 4 слѣдчъ обѣдъ, на 23 приеме петь на сто, а на 24 отъ 2 до 5 петь последното наддаванието. Храните лененото семе, тютюнатъ и вълната, ще се предадатъ въ градъ Русе, а останалите неща и добитакъ въ Образцовия чифликъ.

Желаещите да взематъ участие въ търговетъ се длъжни предварително да дадятъ депозитъ 10 на % отъ стойността на търгуващия предметъ. При здаванието, останалата сума.

Русе, 3 марта 1883 година.

Управляющий чифлика: В. Манушовъ.

1—(219)—3

Отъ главната распоредителна комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

No. 3.

Главната распоредителна комисия обявява, че търговетъ, които бѣха назначени на 7 того марта и обявленни въ 17, 18, 20, 21 и 22 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ като не състояха, отлагатъ се и съгласно 32 членъ отъ закона за публичните търгове, ще бѫдатъ произведени нови търгове (переторжка) за сѫщите предмети на 28 марта въ 10 часа сутреньта въ управлението на началника отдѣла.

Предсѣдателъ на комисията подполковникъ: Станицкий.

Дѣлводителъ поручикъ: Атанасовъ.

2—(313)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Честь имамъ да извѣстя на почитаемата публика, че отварямъ въ г. Русе

АДВОКАТСКО ПИСАЛИЩЕ

улица Флотека, № 4200,

и предлагамъ услугите си за всѣканъвъ родъ процеси.

За консултации приемамъ всѣки работенъ день отъ часа 4 до 6 подиръ обѣдъ.

Русе, 5 марта 1883 година.

Докторъ на правото: В. Хр. Радославовъ.

2—(301)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписаный честь имамъ да извѣстя на публиката, че отъ 10 марта 1883 година се отваря добитъченъ търгъ въ г. Бѣла (Русенско окръжие), който ще става въ всѣка недѣля отъ пладнѣ до пондѣлникъ до пладнѣ.

Кметъ: Иванъ Поповъ.

3—(264)—3

ТАБЛИЦА

за

Търганието и пристигванието на пощите въ Софийската телеграфо-пощенска станция.

Търгва	Дни	Време на търганието			Пристигва	Дни	Време на пристигванието		
		часть	м.	врѣме			часть	м.	врѣме
За вътрѣшността на Княжеството презъ Плѣвенъ	Понедѣлникъ Четвъртъкъ Събота	12	—	пладнѣ	Отъ вътрѣшността на Княжеството презъ Плѣвенъ	Понедѣлникъ Срѣда Петъкъ	9	40	рано
За западна Европа и западната част на Княжеството презъ Ломъ	Недѣля Срѣда Петъкъ	10	—	рано	Отъ западна Европа и западната част на Княжеството презъ Ломъ	Понедѣлникъ Срѣда Събота	12	10	пладнѣ
За источна Европа и источната част на Княжеството презъ Ломъ	Понедѣлникъ	8	—	вечеръ	Отъ источна Европа и источната част на Княжеството презъ Ломъ	Петъкъ	4	10	рано
За Цариградъ презъ Варна	Понедѣлникъ Четвъртъкъ	12	—	пладнѣ	Отъ Цариградъ презъ Варна	Понедѣлникъ Петъкъ	9	40	рано
За Турция и Румелия презъ Ихтиманъ	Вторникъ Срѣда Петъкъ Недѣля	1	—	вечеръ	Отъ Турция и Румелия презъ Ихтиманъ	Понедѣлникъ Вторникъ Срѣда Петъкъ	12	—	пладнѣ
За Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	Понедѣлникъ Петъкъ	8	—	вечеръ	Отъ Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	Понедѣлникъ Четвъртъкъ	8	—	вечеръ
За Сърбия презъ Царибродъ	Вторникъ Петъкъ	8	—	вечеръ	Отъ Сърб. презъ Царибродъ	Срѣда Събота	9	—	вечеръ

Движеніе на параходите въ Ломъ.

Параходитъ за нагорѣ:

Четвъртъкъ час. 7 м. 40 рано
Понедѣлникъ „ 6 — “
Събота „ 6 — “

Влиза въ дѣйствие 7/19 Мартъ 1883 година.

Параходитъ за надолу:

Вторникъ
Петъкъ
Недѣля

часа 3 м. 30 вечеръ